

www.halahoj.org
MRÁKOTÍN
 turistická základna

Vydal Studentský klub
 Katolického gymnázia HALAHOJ, z.s.
 2020
 www.halahoj.org

Almanach táboření na Mrákotíně 1969-2019

Almanach táboření na Mrákotíně 1969-2019

Almanach táboření na Mrákotíně

1969-2019

Obsah

Úvodní slovo	7
Ahoj táborníci	7

Historie Mrákotína v datech	9
--	---

Objevení tábořiště a éra skautských táborů	11
---	----

Jak a kdy bylo objeveno místo pro tábor u Dolního Mrzatce ..	11
První léta táboření	14
A jak tábory v prvních letech po objevení mrákotínského tábořiště vypadaly?	14
Výlet na Javořici, přípravy na nadcházející první tábor ..	16
Z kroniky 2. oddílu	16
30. 5. 1969	16
Vandry	17

Éra první brněnské strojíny	24
--	----

Vzpomínky Rikitana	24
Vzpomínka na Rikitana	24
Skautky	26

Výlet 4. oddílu na horu Javořici ..	26
28. července 1975	26

Éra Jaderné elektrárny Dukovany	32
--	----

Vzpomínky pořadatelů a účastníků	32
Co se zde v této době vybudovalo?	32
Podsady	33
Molo	33
Z pohádky do pohádky	34
Od plakátu až o manželství	38
Jen pět tisíc scházelo	40
Z malého robátka až po vedoucího Robátka	46
Majkl na Mrákotíně	48
Jak jsem se dostal k táborům	48
Poprvé na Mrákotíně	48
Poprvé v personálu	48
Složitá rozhodnutí	49
Poprvé hlavním vedoucím	49
Pokaždé hlavním vedoucím	50

Závěrem	50
Tábory křesťanského společenství	54

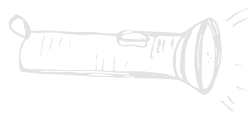
Éra Halahoje	56
Halahojův velký sen	56
„Nedosažitelné je jen to, o co se nepokusíme.“	56
Mrákotín v roce 2007 při zakoupení Halahojem	57
A další a další věci se dávaly do pohybu	59
Opravy a budování na základně	64
Mrákec	76
Farní tábory	76
Pojď se mnou tam, kde nebe je vysoké a modré... ..	77
Jsem přesvědčená, že existuje ráj na zemi	77
V Mrákotíně bylo moje poprvé	77
Co se na táboře naučíš, v životě jak když najdeš	78

Kouzelný časoprostor	78
Táborové děti	79
Rescue Team Vysočina, z.s. na Mrákotíně	80
Zdrčený záporák	82
Cesta s Mrákotínem	82
Mrákotín patnáctkrát jinak	83
Festival Nadívoko	88
Mrákotín – druhý domov	90
Jeden z tisíce malých táborových příběhů	90

Přehled táborů	94
Tábory na Mrákotíně (1969–2019)	94
Exkluzivní vydání kronik	116

Úvodní slovo

Ahoj táborníci

Věřím, že každý z nás má rád určitá místa, která pro něj mnoho znamenají. Právě tam má pevně vryté své vzpomínky na události, které se právě tam a nikde jinde neodehrály a v našich životech jsou pro nás důležité. Já sám mám moc rád lesopark Hrádek v Třebíči, kde jsem ve svém skautském mládí prožíval každý týden dobrodružství se svým vedoucím a svými kamarády z oddílu. Tu plnění úkolů, tady běhačka v lese či závěrečný nástup s pokřikem.

Jedním z takových míst, která mají své kouzlo pro mnoho lidí, je právě tábořiště Mrákotín na břehu rybníka u Dolního Mrzatce. Takový malý ráj na zemi v lůně přírody. Místo, kde mnozí z nás prožili svoji první noční hlídku, svůj první táborový oheň s písněmi, které ještě dlouho doznívaly v mysli při usínání, místo prvních lásek, nejrůznějších her a soutěží, výletů do okolí, námořních bitev, ale i rozhovory vážné i veselé s lidmi, kteří se stali přáteli na celý život.

V roce 2019 je tomu právě padesát let, kdy toto místo bylo objeveno a doporučeno k pořádání táborů a začalo žít svým tábornickým životem. Padesát let, kdy zde proběhl první letní tábor. A od té doby se takřka každoročně v letních měsících sjíždělo mnoho dětí a mladých lidí se svými vedoucími na toto místo, aby zde prožili své příběhy, ať už jako rytíři, kovbojové, či postavy z budoucnosti.

Zaposlouchejme se do vyprávění těch, kteří do tohoto almanachu přispěli svou vzpomínkou či fotografií.

Pěkné počtení a vzpomínání přeje

Vít Oplatek

PS: Velké poděkování patří také dvou slečnám – Monice Krškové a Simoně Trnkové, které tomuto almanachu vdechly život a jen díky nim ho držíme právě v rukou. Holky, veliké díky.

Historie Mrákotína v datech

16.-18. 5. 1969

objevení tábořiště + první přespání na něm
Rosta Novák, Jarda Kupa, Zdeněk Kaška,
Prcek a Čuča Hrůzovi, Jindra Mikolášek,
Zdeněk Kosmák

5.-28. 7. 1969

první tábor HAJEDETÝ — hl. vedoucí Rosta Novák
= 2. oddíl Třebíč a Eman Nožička = skauti
z Jaroměřic nad Rokytnou

**1972-červen 1983
???**

majitel První brněnská strojírna Třebíč
vybudování dvou malých chatek MDU

červen 1983-1999

majitel JE Dukovany

1985

přípojka vody nad tábořem

1987

přesunutí dvou malých chat z místa
velkých chat na místo kuchyně

1987

stavba sklepu a sklepní chaty „Libína“ (Trenažeru)

1988

stavba druhé chaty „Velína“

1990

stavba horního septiku a WC

27. 11. 1990

vodovodní přípojka pro LDT Mrákotín přímo
do tábora

1990

položení betonového potrubí v délce
100 metrů pro stoku

1991

stavba spodního septiku

1994

druhé stěhování malých chatek na současné
místo

1994

stavba jídelny s kuchyní (cena 470 000 Kč)

1999

nájemce František Krátký

2002

majitel František Krátký (cena 265 000 Kč)

10. 5. 2007

majitel Studentský klub Katolického gymnázia
HALAHOJ, z. s. (cena 1 090 000 Kč)

11. 8. 2008

el. přípojka a elektroinstalace areálu

2011

rekonstrukce sociálního zařízení (450 000 Kč)

2014

garáž - nový sklad

Objevení tábořiště a éra skautských táborů

Jak a kdy bylo objeveno místo pro tábor u Dolního Mrzatce

Jaroslav J Kupa

Díky obrodnému procesu v šedesátých létech zahájily i v Třebíči svoji činnost skautské oddíly. Po zákazu od nacistů v roce 1940 na příkaz K. H. Franka a v roce 1950 od komunistů zahájily v březnu 1968 potřetí svoji činnost. Pod skauta přešel původní turistický oddíl pod vedením Pepíka Bublana. Z důvodu zvýšeného zájmu mladých vznikl II. skautský oddíl pod vedením Rosti Nováka a Radka Zejdy. V roce 1968 měl druhý skautský oddíl společný tábor s prvním oddílem na Vranovské přehradě v Lančovské zátoce. Kapacita tábora na Vranově nebyla neomezená, a tak v roce 1969 stál druhý oddíl před problémem, kam na tábor. Rosta Novák přišel v květnu 1969 s informací, že mu jeden známý poradí pěkná místa u Mrákotína v okolí Horního a Dolního Mrzatce. Okamžitě bylo rozhodnuto, že vyrazíme na průzkum. Průzkumníci Rosta Novák, Jarda Kupa, Zdeněk Kaška, Prcek a Čuča Hrůzovi, Jindra Mikolášek, Zdeněk Kosmák vyrazili 16.-18.5.1969 do Mrákotína. Místo tábora nám okamžitě padlo do oka. Malá louka u Dolního Mrzatce. Za pořádného deště jsme přespali první noc přímo na místě, kde se později bude nacházet nádherný tábor. Ráno, kdy se po dešti vyjasnilo a vyšlo slunce, naše rozhodnutí ještě utvrdilo. Nádherné místo, které nám učarovalo. Vzpomínky na dva roky táborů u Mrzatce mě držely při životě následujících krutých dvacet let. Hned v týdnu po výběru místa jsme zahájili přípravy. Nebyl to snadný úkol. Největší náklad nesl na svých bedrech Rosta Novák. Dokázal zajistit provozovatele. Stala se jím První brněnská strojírna. Zajistil stany, dřevo na podsady a veškeré financování tábora. Role kuchařky se zhostila na jedničku Rostova manželka. Příčiněním všech se podařilo vyrobit svépomocí podsady a základní věci pro budoucí tábor. Díky aktivitě všech se tak konal v červenci 1969 náš první samostatný tábor. Nutno dodat, že jsme odjížděli z Třebíče a u Mrzatce byla holá louka. Vše se muselo vybudovat svépomocí. Prvně stany, aby bylo kde spát, a pak následovala kuchyně, sklep, záchod, umývárna a ostatní vymože-

nosti nutné k životu. Stačilo nám to dva dny. Musím podotknout, že vše bylo dokonale funkční a účelné. Aby bylo místo využito, tábořily po nás u Dolního Mrzatce třebíčské skautky pod vedením Madly Kyliškové. V roce 1969 měli svoje tábory u Horního Mrzatce skautky a skauti z Luk nad Jihlavou a mezi Horním a Dolním Mrzatcem ještě brněnský oddíl, se kterými jezdila na Mrákotín i legendární Karabina. Pravidelné setkání u táborových ohňů vždy vylepšila svými písničkami. U Horního Mrzatce tábořili rovněž třebíčští sokoli.

Nádherných historek na dvou táborech v roce 1969 a 1970 byla spousta, ale jedna je nezapomenutelná, protože měla dohru, ne zrovna šťastnou, v dalších letech. Na druhém táboře u Mrzatce v roce 1970 jsme chtěli ocenit obrovskou vstřícnost obyvatel Mrákotína, a hlavně pana Vítů, poštmistra, který se staral o kulturní život v obci. Vždy, když jsem projížděl v následujících letech Mrákotínem, jsem se u něj stavoval. Úžasný člověk, kterých potkáte v životě málo. Rozhodli jsme, že připravíme pro Mrákotínské zábavné odpoledne pro všechny zájemce, a okamžitě začaly přípravy. Nevím již, koho napadlo, že zahrajeme nějaký divadelní kousek. Nic se nám od klasiků nezdálo, a tak jsme došli k nápadu, že si složíme hru sami. Ve volných chvílích jsme společně tvořili texty a dialogy. Během týdne jsme byli hotovi a začalo se zkoušet. Hra měla pracovní i následně oficiální název Tři mušketýři ve vikýři. Děj hry byl na základě tehdejších událostí silně protinormalizační. Musím ještě podotknout, že po lednových událostech v roce 1969 jsme název našeho oddílu rozšířili o jméno Jana Palacha. Nedělní odpoledne proběhlo za velké účasti Mrákotínských. Program i hra se moc líbily, mělo to úspěch, a tak louka u Mrzatce byla pro nás jako prkna, která znamenají svět. Omámení úspěchem jsme následně rozhodli, že když se to líbilo v Mrákotíně, bude se to určitě líbit třebíčským skautům. Dohodl se termín a sál. Hrál se v bývalém pionýrském domě; na jeho místě dnes stojí Forum. Nikoho nenapadlo, že se píše srpen 1970, a co prošlo na louce v Mrákotíně, nemusí projít v Třebíči. A taky neprošlo. Účast fantastická, včetně několika nám neznámých pánů. Opět úspěch – až na pár kyse-lých obličejů těch neznámých. Vše mělo dohru, ale již ne tak veselou jako v Mrákotíně. Junák byl potřetí zakázán, a to 1. 9. 1970, a Rosta Novák měl velké opletačky s úřady a na dvacet let polepeny kádrové materiály.

V následujících letech jsem šel na vojnu a podílet se na veřejném životě po vojně v rámci táborů jsem ze zásady odmítl a následně jsme inklinovali k trampingu. Svoboda se nedá penězi nahradit.

Tři mušketýři ve vikýři (Zdeněk Kaška, Jarda Kupa a Čuča Hrůza jako Athos, Porthos a Aramis. Před nimi Prcek Hrůza jako D'artagnan)

První léta táboření

Rostislav Novák, Eman Nožička, Pavel Tretera

První tábor na mrákotínském tábořišti proběhl 5.–28. července roku 1969 pod vedením třebíčských a jaroměřických skautů a nesl název HAJE-DETY. Proč zrovna takhle? Podle jmen čtyř družin – Havranů, Jestřábů, Delfínů a Tygrů. První dvě byly třebíčské, další dvě se skládaly z chlapců z Jaroměřic a Čechočovic.

A jak tábory v prvních letech po objevení mrákotínského tábořiště vypadaly?

„Já jsem vedl oddíl v Jaroměřicích, Rošťa tady v Třebíči Dvojku. Už nevím, jak jsme se seznámili, asi při nějakých kurzech. A domluvili jsme se, že budou naše oddíly tábořit spolu. Ještě tam bylo pár kluků z Čechočovic. Mně bylo tenkrát dvaadvacet, Roštovi šestadvacet a měli jsme tam třicet kluků. A bylo potřeba je zabavit a o všechny se starat. Rošťa tam byl jako hlavní vedoucí, já jeho zástupce, pokladník a nevím co všechno, jeho manželka kuchařka a zdravotnice. Takže ta zodpovědnost byla obrovská. Další rok nám tam pomáhal jako vedoucí ještě Jura z Jaroměřic. A v kuchyni nám pomáhala paní Chvátalová. Jinak jsme si to dělali na vlastní triko.

Minimálně týden, ještě víc, jsme budovali základ tábora. Celkově táboření trvalo tři týdny. Vlastně i to budování děckám něco dávalo. Stany byly do podkovy, měli jsme oznamovatel, stožár s vlajkou, hangár, kuchyň, něco na materiál, sklípek, odpad, u rybníka stála brána a v lesíku byla latrína. První rok jsme na tábořišti stavěli kamna. Třeba pláty jsme sháněli na skládce. Tenkrát se na skládky, co byly za vsí, házelo všechno. Když se kamna postavila, tak někdo přišel, že udělal do čela důlek, dá tam kuličku a bude to jako šém. A pak se kamna teprve slavnostně zažehla. Tenkrát nám pomáhal i Srdíčko. Takový třebíčský Foglar by se dalo říct. On byl skutečná legenda, skvělej chlap.

Program jsme neměli tak vojenský jako sokolové, spíš až jsme se probudili, byl budiček:-) Nebrali jsme to tak striktně. Měli jsme velkou táborovou hru Alvaréz, v jejímž rámci měli účastníci různé úkoly, které se plnily v celém okolí. Na Roštejně chytali z vysoké věže klíč od pokladu, v lomu se zase pro něco potápěli. Mimo hlavní hru jsme pořádali vždycky i nějakou olympiádu. Pravidelně probíhalo vztyčování vlajky, rozdělení služeb, často i táboráky. Také jsme hlídali vlajku, se sousedním tábořem jsme si ji chtěli sebrat. Nám ji sebrali...

Druhou sobotu a neděli byly návštěvy rodičů. Zahráli jsme jim hru Tři mušketýři ve vikýři. To bylo totiž po okupaci a my jsme si z toho začali dělat legraci. To jsme ještě nevěděli, co bude. Tak třeba d'Artagnan se plížil tiše jak kontrarevoluce.

Trocha tajemna
v nedělním odpoledni

V Mrákotíně byli opravdu vynikající lidé. Třeba u pošťáka Jírů jsme se dívali na přistání na Měsíci. Představte si, jako celý tábor jsme se tenkrát napěchovali do jejich pokoje a sledovali jsme, jak první lidé chodí po Měsíci. To byl úžasný zážitek.

V jednadsmdesátém roce už byl Skaut zakázaný. Skauti byli často v ilegality. Schovávali jsme se pod krycím zastřešením, takže jsme fungovali pořád, ale tajně. Po nás to tábořiště převzala První brněnská strojírna, která tenkrát měla pod patronátem všechny tábory na okrese. My jsme si po zrušení Skauta řekli, že jedeme dál, ale není pro nás souzeno nějaké stabilní tábořiště. Tak jsme se dali na putovní tábory. Ale ta parta z prvních táborů, to jádro, se pořád schází."

Tento milý rozhovor proběhl v lednu 2018. Všem zúčastněným tímto děkujeme za vhléd do počátků tábořiště :-)

Výlet na Javořici, přípravy na nadcházející první tábor Z kroniky 2. oddílu

Zapsal: Kurma

30. 5. 1969

Cesta do Telče proběhla hladce bez vzruchu. V Telči přesedáme na autobus do Mrákotína. V Mrákotíně vystupujeme a jdeme po polní cestě k rybníku Dolní Mrzatec. Utábořili jsme se na malé loučce kryté ze všech stran břízami. Za chvíli na ní vyrostlo pět stanů. Každý měl již svůj stan postaven, když se obloha začala zatahovat, a za chvíli tu byly první kapky, které brzy přešly v bouřku. Nesměl by to být Jedoun zvaný Duch, aby se mu něco nepříhodovalo. Po prvním náporu kapek zjistil, že mu do stanu teče, i sbalil svých pět švestek a v lijáku přeběhl k nám do stanu. Snědli jsme studenou večeři a chystali jsme se spát.

Po ranní očištění se začala vařit snídane. Po posílnění byl vyhlášen program. Jelikož budeme mít na tomto místě tábor, celý den padl na stavění táborových staveb. Havrani začali kopat základ pro kamna a Jestřábi stavěli lávku přes potok. Po desáté hodině přijel do našeho tábořiště předseda JZD, kterému patří okolní pozemky. Přerušili jsme práci, nastoupili a zavolali táborový pokřik na přivítání a opět jsme se pustili do práce.

K poledni jsme začali vařit oběd. Havrani ukuchtili polévku a šunkofleky, Jestřábi se pokusili udělat bramborové placky. Po hodině smažení, pečení a vaření zjistili, že to není k jídlu, a tak se hned odpadní jáma začala plnit.

Odpoledne šli Havrani na protější stranu rybníka osekávat padlé stromy a plavit je k tábořišti. Jestřábi dokončili lávku a pak se šli koupat. K těmto radovánkám si postavili malý vor. Na vor nasedl nejlehčí člen oddílu Pádló. Ovšem vor jeho váhu nevydržel a šel ke dnu.

Po večeri jsme si zahráli jednu noční hru. U každého stanu se dalo jedno žluté kolečko a určila se družina, která je bude chránit. Ta musí být rozmístěna v okruhu 25 metrů. Blíž k tábořišti nesmí, ale může pronásledovat hráče druhé družiny, kteří jsou ale 100 metrů od tábořiště a snaží se nepozorovaně dostat do tábora a vzít jedno kolečko.

Vandry

Vzpomínka pana Zdeňka Kenovského

I po zákazu Skautu mířily do tábořiště u Dolního Mrzatce kroky některých členů oddílů, které zde tábořily. Spolu s dalšími kamarády zde měli v letech 1970–1972 cíl společných vandrů. Po skautských táborech zde zbyla jedna uzamykatelná bouda, ve které přespávali, a zbytek ohniště s pecí.

Vandry 1970–1972

zleva: Zdeněk Kenovský-banjo, Zdeněk Kaška-kytara, ?, Ivan Kovář, Slávek Hrůza-kytara.

**HAJEDETY
z roku 1969
skauti**

**HAJEDETY
z roku 1969
skauti**

**HAJEDETY
z roku 1969
skautky**

Éra první brněnské strojírny

Vzpomínky Rikitana

Josef Bublan

Zpráva o táboření třebíčských skautských oddílů v r. 1972, 1973, 1974, 1975 na tábořišti u Dolního Mrzatce.

Po obrodném procesu začala opět komunistická nadvláda a mládežnické organizace musely být opět zastřešeny Socialistickým svazem mládeže SSM a jeho pionýrskou organizací. Skautské oddíly v Třebíči vesměs u Okresního domu mládeže a jako hospodářské zázemí nám byla přidělena 1. brněnská strojírna. Když vedoucí 2. odd. Rostislav Novák objevil tábořiště u Dolního Mrzatce, v sedmdesátých letech se tam vystřídal 2. a 4. odd. skautů a 1. a 2. odd. skautek. První brněnská strojírna poskytla nafukovací hangár na deštivé počasí a menší nákladní auto na svoz zásob. Časté kontroly nedovolovaly rozvíjet naplno skautský program, v zásobě jsme měli několik rudých šátků, do kostela jsme se trousili jednotlivě. Jinak jsme tam jezdili rádi, voda, dřevo i nákupy byly v přiměřené vzdálenosti.

Nevýhody: Při dešti se tábořiště rozbahnilo, černé bahno nepříjemně páchlo, dále nepříjemná byla hejna komárů. Při velkých vedrech v mělkém rybníku uhynuly ryby.

Vzpomínka na Rikitana

Pavel Janata

Josef Bublan – Rikitan – opravdově a v nevídané míře naplnil svůj život obětavou dobrovolnou činností ve prospěch dětí a mládeže. Jako skautský vůdce vychoval mnoho generací chlapců. Podle skautských zásad jim dokázal vštěpovat ty nejvyšší a nejlepší mravní hodnoty, které také sám ve svém životě ctil a naplňoval – čestnost, spravedlnost, upřímnost, pravdomluvnost, statečnost, pracovitost, ohleduplnost, obětavost a porozumění. Skautské mládeži se začal věnovat krátce po skončení druhé světové války.

Od padesátých let, kdy byl skauting komunistickým režimem zakázán, pokračoval ve své vůdcovské činnosti pod formální hlavičkou různých

organizací – Esperanta, Spartaku Třebíč, Tělovýchovné jednoty a po roce 1970 a dalším zákazu i pod hlavičkou Pionýra. Měl velkou zásluhu na obnovení skautingu v Třebíči v roce 1968 a znovu po roce 1989. Absolvoval se svými svěřenci každoroční letní tábory a v dobách, kdy nemohl být oficiálním vedoucím, přispíval alespoň jako hospodář a pomáhal s organizačními záležitostmi. Josef Bublan – Rikitan – po roce 1989 založil 5 katolických skautských oddílů. Za svou dlouholetou dobrovolnou činnost obdržel řadu skautských ocenění – Junácký řád „Skautská vděčnost“, Skautskou lásku, Junáckou medaili díky a byl jmenován doživotním členem Ústřední rady Junáka.

Skautky

Od roku 1972 do roku 1975 na Mrákotíně zároveň tábořili se skauty i skautky. Tábor musel být po zákazu skautingu v roce 1970 oficiálně pionýrský, proto se skautky scházely v pionýrském oddíle. Program byl však postavený na skautských principech a tradicích. Oddíl vedla Libuše Bublánová, které se říkalo Liba. Děvčata měla program oddělený od skautů, ale kuchyň a táboráky byly společné pro oba oddíly. Po roce 1975 skauti a skautky změnili tábořiště.

Výlet 4. oddílu na horu Javořici

Ing. Otakar Veselý — Robin

28. července 1975

V pondělí 28. července 1975 se mrákotínský tábor 4. oddílu a 1. oddílu PO z Třebíče probudil do krásného rána, což jsme všichni přivítali po několika předešlých blátivých dnech s radostí. V tento den byl na pořadí tábora půldenní výlet na nejvyšší horu Jihlavských vrchů a tím i celé Českomoravské vysočiny – Javořici, vysokou 837 m.

Po obvyklém ranním programu – budíčku, rozcvičce, prohlídce stanů, nástupu a snídani – jsme si všichni nabalili svačiny a zamířili přibližně západním směrem, tam kde podle mapy leží hora Javořice. Záhy se však ukázalo, že cesta na Javořici nebude tak jednoduchá. Část výpravy se totiž v neochvějném přesvědčení, že jde správným směrem, vydala po jiné cestě. S vědomím, že kdo má mapu, ten se neztratí, pokračovala naše skupina. A taky že jsme se neztratili. Louky, husté lesy i ojedinělé bažiny jsme překonávali hladce. Nemístné protesty na směr pochodu jsme také hravě odvrátili, a tak jsme po necelé hodině trmácení stáli před skupinou domů. Na první pohled – samota. Ale kde se tady vzala? Jedině rázný krok mohl rozluštit tuto záhadu, a tak jsme opatrně zaklepali na první obydlí na zaprášené okno. Přiloudavší se babička nás

na otázku: „Kde to vlastně jsme?“ ponejprv vyděsila odpovědí: „Mrákotín, chlapci, Mrákotín.“ Ale brzy se toto nedorozumění vysvětlilo a my se dozvěděli, že jsme na samotě Hamr, patřící k obci Mrákotín. Pak již stačil letmý pohled na mapu a skupina pokračovala udržovanou polní cestou k obci Světlá, směr Javořice.

To, co mohl potom náhodný divák pozorovat nedaleko za samotou Hamr v pondělí 28. 7. 1975, by se zřejmě nepodařilo narežirovat ani tomu nejšikovnějšímu režisérovi z televize nebo od filmu. Na kraji pole, pod hustým lesem, se k sobě po polní cestě blížily pod úhlem 180° dvě skupiny utrmácených poutníků, ve kterých bychom poznali dvě části výpravy na Javořici. Je nutno ještě podotknout, že obě v přesvědčení, že jdou tím správným směrem. Jedna z nich však jde špatně. Ale která? Pod tíhou pádných důkazů musela nakonec druhá skupina (kterou mimochodem vedl Robin) udělat čelem vzad a veřejně prohlásit náš směr za správný. Nepomáhaly ani průhledné výmluvy jako: „My jsme vám šli naproti.“ nebo „My bychom tam také došli.“

Dále nás křivolaká cesta vedla do dlouhého kopce, neklamně to znamená, že se pomalu blížíme k Javořici. Kousek cesty za Světlou se nám naskytl překrásný pohled na východní část Českomoravské vrchoviny. Lesy jsme se také brzy dostali až na samý vrchol hory Javořice s vysokou televizní věží.

(úryvek z knihy Ing. Otakar Veselý Robin a jeho Čtyřka, str. 193, 194)
Karel Němec, Ivo Krčmář

Ing. Otakar Veselý Robin byl zakladatelem 4. oddílu a poté i skautského střediska Čtyřka v Třebíči. Skautování věnoval drtivou část svého života. Za své zásluhy dostal nejvyšší skautské vyznamenání Řád stříbrného vlka. V roce 1975 se jednorázově připojil ke skautskému táboru pod vedením Josefa Bublana – Rikitana.

2. TURNIUS

18.7. - 4.8.82

**Éra první
brněnské
strojírny**

Éra Jaderné elektrárny Dukovany

Vzpomínky pořadatelů a účastníků

František Mann a přátelé

Roku 1983 převzala tábořiště u Dolního Mrzatce Jaderná elektrárna Dukovany. Tento rok probíhaly tábory ještě za přítomnosti některých vedoucích z První brněnské strojírny, díky čemuž se mohly předat zkušenosti s tábořištěm vedoucím z Dukovan.

Na táboře bylo vždy 18 pracovníků – hlavní vedoucí, jeho zástupce, hospodář, 5 oddílových vedoucích, 5 praktikantů, 3 kuchařky, zdravotnice a řidič. Pokud se jednalo o zaměstnance Dukovan, doba tábora pro ně byla normální pracovní dobou, kterou měli zaplacenou. Těchto 18 lidí mělo na starosti většinou 60 dětí. Tábory u Mrákotína patřily v té době k nejmenším, ostatní tábořiště spadající pod Dukovany hostily většinou okolo sta účastníků. I díky tomu měly tábory na březích Dolního Mrzatce trochu jinou atmosféru, dařilo se zde držet skautského ducha místa i přes to, že tábory probíhaly pod hlavičkou pionýra. Co se týče pionýrských šátek, ty se nosily pouze první roky, poté se od jejich nošení spíše upouštělo. V řadách účastníků se nacházely především děti zaměstnanců Dukovan. Věkově se jednalo o děti od devíti let, nebyly zde ty nejmladší. Na táboře pak fungovalo pět oddílů. Nebyly úplně standardizované – někdy byly smíšené, jindy děvčata a chlapci zvlášť. Podobné míchání a rozdělování probíhalo i mezi jednotlivými věkovými skupinami.

Po sametové revoluci došlo k výraznému úpadku zájmu o tábory, především z finančních důvodů. Tábory přestaly být dotované odbory a jejich cena několikanásobně narostla. Aby se dostala na přijatelnější hranici, zkracovala se doba táborů. I přes to se v roce 1992 konaly jen dva běhy, přičemž každý z nich byl naplněn jen polovinou účastníků, než bývalo dříve běžné. Další tábor Jaderné elektrárny Dukovany se zde proto konal až v roce 1996. O něco později, roku 2002, koupil tábořiště pan František Krátký a ukončil tak jeho více než desetiletou éru ve vlastnictví Jaderné elektrárny.

Co se zde v této době vybudovalo?

První změnou byla přípojka vody do tábořiště. Ještě v roce 1984 se pro vodu chodilo s nádobami ke studánce, o rok později se však dělal

nový vodovodní řád kolem Čejkovny, který se využil právě i pro přípojku k tábořišti.

Nejvíc stěhování zažily dvě malé chatky, které zde stály už před převzetím tábořiště do správy Dukovan. První přesun proběhl v roce 1987, kdy začalo betonování sklepa a stavba velkých chatek, na jejichž místě původně stály chatky malé. Ty byly přeneseny o pár metrů níže. První ze dvou velkých chat se dostavěla ještě v téže roce a nesla jméno Libín. Tehdejší táborníci ji však nejčastěji přezdívali trenažér, protože uprostřed visela dřevěná konstrukce na provazech, která sloužila jako stůl. Nikdo jí však neřekl jinak než letecký trenažér. Druhá chata s názvem Velín byla dostavěna o rok později.

Podruhé musely malé chatky opustit své místo roku 1994 a uvolnit je nově vznikající kuchyni a jídelně. Tentokrát se přesunuly na své současné stanoviště naproti velkým chatám. Před vybudováním současné kuchyně sloužila k tomuto účelu stanová konstrukce, která stávala na betonovém plácku na spodní straně tábořiště.

Několik přestaveb prodělalo i molo. Původní celodřevěné nahradilo kolem roku 1986 molo na kovových „ypsilonkách“. Tato konstrukce však nevyhovovala, a tak byla nahrazena originálním systémem mola s plováky, který zde je až do dnešní doby.

Podsady

Podsady bývaly mimo sezonu umístěny v Mrákotíně. Pokaždé někde jinde, měli jsme asi 4 různá místa, kde přezimovaly. Záleželo, s kým jsme se před bouračkou zrovna domluvili. Před stavěčkou se tedy musely všechny podsady naložit na auto a dovézt na tábořiště, což byla asi nejtěžší část celého stavění.

Molo

Během tábora jsme měli v plánu nechat děti plout na rybníku na lodíčkách. Předem jsme se jich pro jistotu zeptali, kdo z nich byl někdy na vodě. Zvedla se však jen jedna ruka. Tak jsme se rozhodli, že jim nejprve vysvětlíme, jak se vlastně pádluje. Šli jsme na molo, na každou stranu si sedlo šest dětí a snažilo se správně držet pádlo. Podotknu, že tenkrát se ještě jednalo o původní celodřevěné molo na dřevěných kůlech. Po pokynu: „Tak děcka, teď zabereme!“ ovšem něco křuplo. Molo se rozdělilo na dvě půlky. „Děcka, kontra!“ křičeli jsme, ale oni samozřejmě netušili, co to znamená, a nevěděli, co mají dělat. Tak jsme vypluli s molem na rybník.

Z pohádky do pohádky

V roce 1986 nesl tábor název *Z pohádky do pohádky*. Jeho rámec byl sestavený tak, že se na úvod sehrálo představení z dané pohádky a pak teprve začalo CTH. U Horního Mrzatce býval v té době kemp a my jim tam chodili v kostýmech pohádkových postav. Rekreatanti byli úplně vedle z toho, že jim po kempu chodí černokněžník, druhý den princezny a třetí den drak.

Tyto vzpomínky byly sesbírány a zaznamenány v červnu 2018 na tradičním setkání pořadatelů a účastníků táborů, které původně probíhaly pod záštitou Jaderné elektrárny Dukovany. Za možnost být přítomni při tomto setkání děkujeme především panu Františku Manovi.

**Éra Jaderné
elektrárny
Dukovany**

**Éra Jaderné
elektrárny
Dukovany**

Od plakátu až do manželství

Jirka Karkulík

Musel jsem chvíli vzpomínat a počítat, kdy jsem na tom táboře vlastně byl. Moje cesta na toto tábořiště probíhala asi takto.

Do Třebíče jsem se přistěhoval na začátku léta 1983 za rodiči a sestrou, kteří tady už asi 3–4 měsíce bydleli. Bylo mně asi 18,5 let. Já jsem dodělával ještě v Mostě střední školu a bydlel jsem u babičky v Litvínově. Byl to konec čtvrtáku, tak jsem se učil na maturitu. Když jsem přijel do Třebíče, tak jsem začal chodit na VUT Brno, kde jsem se záhy dostal ke Hnutí Brontosaurus (HB). Měli jsme klubové čtvrtky v klubu Topas, kde se mluvilo o ekologii, hrály se hry, zpívalo u kytary atd. Jezdili jsme také na víkendovky, kde jsme pracovali v lese, na hradě, na dně budoucích novomlýnských nádrží atd. Pracovalo se zadarmo, pouze za ubytování ve vlastních spacácích. Dnešní terminologií jsme byli nadšení dobrovolníci. Po práci byl nějaký recesistický a herní program venku.

Toto vše byla inspirace k tomu, abych mohl v Třebíči dělat něco podobného se školními dětmi. Šel jsem do Turistické jednoty turistů a lyžařů Třebíč (TJTL) se zeptat, jestli nepotřebují vedoucího pro děti. Řekli mi, abych si sehnal ty děti sám. Jak jsem byl zvyklý z Brontosaura, tak jsem si namaloval fixkama papírové letáčky slibující nevšední zážitky při pobytu v přírodě a rozvěsil jsem je po celém sídlišti Hájek na vchody do paneláků. Stálo tam, že se zakládá turistický oddíl pro děti a zájemci ať se hlásí na adrese Gen. Svobody 637 ve 2. p. u Jiřího Ptáka (tak jsem se tehdy jmenoval). Zdůrazňoval jsem tam také, že je to zadarmo což, jak se později ukázalo, některé rodiče budoucích členů zaujalo nejvíce.

Během zimy tak vznikl seznam se zájemci o tento oddíl a já jsem si udělal kurz pro vedoucí dětí, tzv. pedagogické minimum. Na jaře 1984 jsme se stali oficiálně členy TJTL Třebíč jako Turistický oddíl mládeže (TOM) s názvem Vrabčáci. Začali jsme jezdit každou sobotu na výlety pěšky, vlakem a autobusem. Také jsem občas uspořádal víkendovku ve stylu HB, kdy jsme spali na nějaké hájence nebo srubu, pomohli lesákům s nějakou prací vhodnou pro děti (to byly ještě děti fyzicky zdatné) a hráli hry. Spalo se obvykle ve spacáku a vařili jsme si na ohni v kotlíku. Později jsem dostal nabídku jet jako oddílový vedoucí na letní tábor, který tehdy patřil ČEZ Dukovany. První schůzka byla v klubovně u Babáku, což byl dost poničený dům určený k demolici, který na mou žádost převedl na TJTL Městský národní výbor s tím, že si ho opravíme. Hlavním vedoucím tohoto tábora byl p. Jerhot, který tehdy vedl Turistický odbor TJTL.

Na schůzce bylo dost lidí, ale já jsem nikoho neznal. Zaujala mě tam však jedna dlouhovlasá slečna, která měla vést na táboře dívčí oddíl. Mně byl přidělen oddíl chlapecký. Schůzek proběhlo před táborem ještě několik a přišel den odjezdu autobusem z parkoviště u Atomu. Nevím přesně, kdy ani který turnus jsme byli, ale asi v červenci.

Tábor vypadal trochu jinak než dnes, ale některé chaty už tam stály. Elektřina tam, myslím, ještě zavedená nebyla. Dole směrem k rybníku byla kuchyně s jídelnou a na volném prostranství byly podsadáky. Já jsem předtím byl na takovém táboře jenom jednou jako kluk ve 14 letech, tak to bylo pro mě nové. Autobus nás dovezl do Mrákotína ke kostelu a dál se šlo pěšky. Kufry odvezlo nákladní auto. Pamatuji si z tábora pouze takové výjevy. Tábor vedlo dost lidí (hlavní vedoucí, zástupce hlavního vedoucího, kulturní referent, sportovní referent, zdravotní sestra, asi 5 oddílových vedoucích a 10 praktikantů, 2 kuchařky). Vedl jsem chlapecký oddíl a měl jsem dva praktikanty, kteří byli dost líní a nechtělo se jim nic moc dělat. Program se točil kolem celotáborové hry (CTH), kdy jsme plnili s oddílem různé úkoly, luštili šifry a hledali poklad. Bylo hodně koupání a ježdění na lodičkách, hrály se míčové hry, večer se sedělo u táboráku a zpívalo. Každý den měl jeden oddíl službu a jeho vedoucí byl tzv. vedoucí dne. Ráno velel nástupu, jeho oddíl vztyčoval státní vlajku, měl noční hlídky a pomáhal v kuchyni či chystal dřevo na topení. Musel však stihnout i úsek CTH. Večer měli všichni dospělí po večerce vyhodnocení dne. Probíralo se, jak dopadly soutěže, co se bude dělat další den, vedení tábora chválilo i kritizovalo jednotlivé vedoucí atd. Já jsem dostal jednou pokárání, že jsem nějaké značení pro CTH připíchl na stromy moc velkými připínáčky. Hráli jsme také hru Aliance, což byla strategická hra, kdy každý hráč představoval jeden stát a soupeřil s ostatními. Naučil jsem se ji v HB a tady jsem to ostatním nabídl a párkrát jsme si ji zahráli. Na pravidla si už ale nevzpomínám. Občas se chodilo na půldenní výlety a po snídani jsme si brali v kuchyni svačinu na cestu. Jinak jsme svačili v táboře. Jedlo se 5x denně. No a jedna vzpomínka souvisí s půldenním výletem.

Šli jsme někam do skalního města a shodou okolností se tam objevil i dívčí oddíl, který vedla sympatická vedoucí Maruška. Došli jsme do skal a byl čas na svačinu. Jídlo nesli praktikanti pro celý oddíl v batohu. Když jsme si ji vybalili, tak koukám, že dívčí oddíl řešil, že jeho praktikantka zapomněla svačinu v kuchyni a nemají tedy nic k jídlu. Navrhl jsem tedy svým klukům, že se s holkami rozdělíme, protože na každého byly 2 obložené rohlíky. Většina byla pro. Nejvíce protestovali mí praktikanti, že

se s tím táhnou, a teď to dají holkám a že oni se dělit nebudou, protože mají velký hlad atd. Holčičí oddíl měl ale méně členů než náš, tak jsme jim nakonec mohli dát pro každou jeden rohlík. Mě hrálo u srdce poděkování té sympatické vedoucí dívčího oddílu, že jsme je zachránili před hladem. Vychází mně, že to bylo před 35 lety.

No a za 5 let jsme se stali my oddíloví vedoucí manželé a jsme jimi dodnes. To však už jiný příběh, který ale začal na táboře u Dolního Mrzatce v roce 1984.

Jen pět tisíc scházelo

Jiří Tranda

Od roku 1986 do 1990 se pořádaly 3 běhy po 21 dnech, Naše „skupina“ jezdila na druhý běh (HVT nejprve Libor Wurm, později František Zvěřina a po nich já). Od roku 1990 už byly tábory pouze čtrnáctidenní. Maximální kapacita tábora byla 62 dětí. V prvopočátku se utvořila skupina pracovníků LDT při JE Dukovany, skupina se scházela 3x – 4x za rok na povinném školení pracovníků a získání certifikátu pro výkon práce na LDT. Před rokem 1989 byli pracovníci uvolňováni na tábor a mzda jim byla refundovaná, po roce 89 už jezdili pracovníci v rámci své dovolené nebo prázdnin. V letech 1987, 1988 a 1989 probíhaly brigády na tábořišti a svépomocí se stavěl sklep a spodní Libín, taky se stěhovaly malé chatky z původního místa pod „Velínem“ na druhou stranu k louce (zde jsou dodnes).

První dva až tři roky po revoluci byly pro tábor téměř krizové. ROH přestalo dávat rodičům příspěvky pro děti na tábor a z původních několika stovek se najednou cena poukazu pro dítě vyšplhala na 1400 až 1600 Kčs. Na tábor jezdilo málo dětí, v roce 1991 jsme měli jen dva oddíly po dvanácti dětech. Později opět obliba táborů stoupla a běhy se začaly plnit. Cena za poukaz se vyšplhala na 2200 až 2400 Kč a pracovníci tábora jezdili tzv. za byt a stravu – čili bez odměn. Další velkou „ránou“ byl prodej tábořiště soukromé osobě obálkovou metodou (přeplatil skupinu táborníků, kteří dali úspory dohromady a chtěli tábořiště získat do vlastnictví o pouhých necelých 5000 Kč). Z důvodu, že nový majitel tábořiště se snažil pouze na táboře „vydělávat“, naše skupina opustila tábořiště u Dolního Mrzatce a pořádala (a naši mladší kamarádi stále pořádají) tábory na jiných tábořištích.

**Éra Jaderné
elektrárny
Dukovany**

**Éra Jaderné
elektrárny
Dukovany**

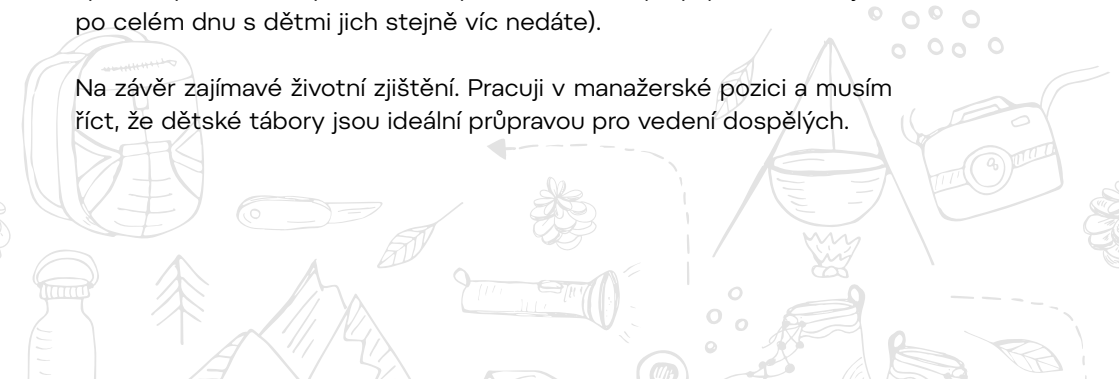
Z malého robátka až po vedoucího Robátka

Robin Vaníček

Jmenuji se Robin Vaníček a na tábory jezdím už... Vlastně ani nevím. Když jsem jel po dvacáté, přestal jsem to počítat. Většinu svého tábornického života jsem strávil na Mrákotíně. Zažil tři majitele, tři hlavní vedoucí, zkusil jsem si vše od táborníka přes praktikanta, pomocného kuchaře, oddílového vedoucího, programového vedoucího až po „svůj vlastní tábor“. Každou táborovou etapu si užívám, vzpomínám na ni a nevyměnil bych za žádnou luxusní dovolenou. Od vykuleného malého kluka, který běhá po lese, kam ho pošlou; přes mazáka s táborovými láskami až k „dospělákovi“, který se od starších učí, jak pracovat s dětmi, snaží se je zaujmout a být vzorem. No a co si budeme povídat, jezdím i kvůli večerním posezením s kamarády u kytary, ohně a piva. Kdo to nezažil, nepochopí. Kdo zažil, není třeba vysvětlovat, proč to lidé dělají zadarmo a ve svém volném čase.

S vlastními dětmi však většina volného času zmizí a tím často končí i tábornický život. Dávat 14 dnů z dovolené a do „cizích“ dětí už je oběť, kterou málokdo podstoupí. Nechtěl jsem se ale táborů vzdát, takže v současnosti organizuji tábornickou přípravku – Robátko (OK tábor, čteno pozpátku). Týdenní setkání, kam jezdíme s manželkou, našimi dvěma syny, kamarády (často právě bývalí táborníci) a jejich dětmi. Pro mě jsou to nejlepší dovolené. Děti nepotřebují k moři, do hotelů, animační programy, ... Les, rybník, spaní ve stanu, výlety po okolí a kamarádi stejného věku jsou z mého pohledu v tomto věku pro ně zajímavější a přínosnější. Např. zjištění, že kráva není fialová; že borůvky a maliny se dají nasbírat v lese, ne jen koupit v supermarketu; a naopak že ne vše, co roste v lese, se může jíst; koupat se dá i ve vodě, která není průzračně modrá, a pít se dá i ta ze studánky. Nejlepší hračkou (nejen) pro naše malé syny je pak kus klacku a nepřátelská tráva; kámen, který musí nutně hodit do rybníka; dvířka od stanu, kaluž po dešti, ... No a pro nás jsou tu zas ty večery s kamarády u ohně, s kytarou a dvěma pivy (protože teď jich po celém dnu s dětmi jich stejně víc nedáte).

Na závěr zajímavé životní zjištění. Pracuji v manažerské pozici a musím říct, že dětské tábory jsou ideální průpravou pro vedení dospělých.

Majkl na Mrákotíně

Michal Škaroupka

Jak jsem se dostal k táborům

S nápadem, že budu jezdit na dětské tábory, přišli pochopitelně v druhé polovině 80. let minulého století moji rodiče. Z nemalé části byli jistě ovlivněni tím, že alternativní dvoutýdenní pobyt na venkovské chalupě s mou babičkou se již v mých 8 letech jevil jako těžko stravitelný nejen pro mě, ale především pro onu babičku. Byla tam s ní hrozná nuda.

Zato už na prvních táborech se mi líbilo, zábava i táborníci. Jenom zřejmě i vlivem „volněších“ hygienických poměrů tábora bez tekoucí pitné vody (a samozřejmě bez elektřiny) jsem se asi dvakrát vrátil s průjemem či jinými nemocemi, ale všechny tábory jsem zvládl až do konce a poprvé se těšil na další.

Poprvé na Mrákotíně

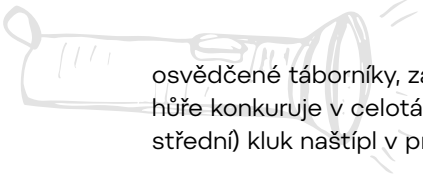
Rodiče patrně proto hledali změnu místa a v roce 1990 tedy poprvé padla volba na Mrákotín. Tabor byl ve vlastnictví ČEZu, tehdy tedy přesněji Jaderné elektrárny Dukovany, kde pracoval můj otec a měl na tábor solidní reference. Bylo mi 11 let a docela dobře si vybavuju ten okamžik, kdy jsem poprvé do tábořiště vkročil. Vcházelo se od horní cesty skrz bránu, na ohništi doutnal zbytek ohně od táboráku předchozího běhu a celé místo skryté uvnitř březového háje mi učarovalo.

S prvními tábory se mi pojí i některé zvyky, které jsem pochopil až později. Na Mrákotíně se například využívaly ke spaní erární spacáky, do nichž se vkládaly bavlněné vložky ve tvaru pytlů. Ty se pak centrálně praly po skončení táborů na konci srpna. Jakmile vysvitlo slunce, vedoucí nás nutili dávat spacáky vyvětrat na hřeben stanu.

Od samého počátku jsem měl velké štěstí na vedoucí a vůbec na personál tábora. Oddílového vedoucího mi několikrát dělal Honza Cyprián, pak pokračoval jako hlavní vedoucí a já se posléze stal členem jeho personálu. Od něj jsem se v těch prvních letech naučil asi nejvíc.

Poprvé v personálu

V roce 1994 si mě jako nejmladšího táborového praktikanta vybral Honza Cyprián. Byl jsem praktikantem oddílové vedoucí, jistě slečny Ivany, ta byla na našem táboře poprvé a místy jsme tím byli poněkud znevýhodněni. Například hned na začátku po příjezdu při rozdělování oddílů. Já zůstal dole v Mrákotíně hlídat a nakládat kufry do dodávky, aby si je děti nemusely táhnout nahoru samy, zatímco nahoře v táboře se rozdělovaly děti do oddílů. Ostatní zkušení vedoucí si chytře rozebrali starší

osvědčené táborníky, zatímco na nás zbyli spíš ti mladší, s čímž se pak hůře konkuruje v celotáborové hře, zvláště když si náš jediný starší (spíš střední) kluk naštlapl v prvním týdnu ruku a dostal ji do sádry...

Složité rozhodnutí

Na konci devadesátých let se na táborové základně změnila vlastnická struktura, tábor přešel nejprve do pronájmu a o pár let později i do vlastnictví soukromé osoby. Nastal tak přechod od štědře dotované rekreace dětí zaměstnanců elektrárny na dětský tábor fungující v tržním prostředí a otevřený pro širokou veřejnost, ovšem bez materiální a finanční podpory elektrárny. Tyto změny, tlak na nákladovou efektivitu i produktivitu pracovního výkonu personálu spolu s osobou nového majitele nebyly pro řadu tradičních účastníků mrákotínského personálu z obou (několika) každoročních běhů tábora akceptovatelné a svoji činnost na táboře ukončili.

Poprvé hlavním vedoucím

Mně se však tou dobou končit nechtělo, byl jsem mladší, vlastně už docela ostřílený oddílový vedoucí, nebyl jsem zatížený předchozí dobou 80. let a počátku 90. let a věřil jsem, že s novou generací v personálu budu schopen pokračovat v tradici pořádání táborů. Tedy poté, co mi bylo nabídnuto, abych se v roce 2001 stal hlavním vedoucím tábora. Skočil jsem do toho rovnýma nohama, s obrovským nadšením a energií. A taky s řadou chyb, kterých jsem se jako nováček v čele tábora dopustil a které bych dnes již jistě neopakoval.

Nová pozice s sebou nesla i řadu nových odpovědností a povinností. Například odpovědnost za stavbu a po létě též rozložení a úklid tábora. Vlastně mi to zůstalo dodnes. Situace v letech 2000–2004 byla o to složitější, že k uskladnění se nevyužívala táborová jídelna (ta měla být ponechána prázdná pro celoroční provoz), nýbrž se podsady, podlážky, stanové hřebeny i všechno ostatní vybavení odváželo do Mrákotína do pronajaté stodoly na vlečce od traktoru. Pojí se s tím zajímavá historka.

Pravděpodobně v roce 2001 na konci srpna intenzivně přšlo a stany nemohly být sklizeny naším menším táborem se staršími táborníky. Domluvil se proto náhradní termín v polovině září. Počasí se umoudřilo, a těch pár dobrovolníků (celkem nás bylo jen asi 5) pak čekala celovíkendová dřina s nakládáním podlažek na vlečku a následným vykládáním ve stodole v Mrákotíně. V neděli po poledni jsme naložili poslední, asi čtvrtou, vlečku a vyrazili do Mrákotína k její skládce ve stodole. Nejzmoženější osobou ale nebyl nikdo z nás, nýbrž náš traktorista. Předchozího večera zjevně přetáhl večerku na tehdy vyhlášené diskotéce U Šimka, i my ho tam viděli, a v neděli od rána se pak intenzivně vyprošťoval pivem,

které nám na táboře zbylo. Raději jsem jel traktorem s ním, v Mrákotíně to zasekl před stodolou s tím, že tam teď už zacouvat nedokáže a že potřebuje další pivo, tentokrát točené z restaurace Na Kovárně. Jenže nám se nechtělo nosit podlážky o těch 20 metrů navíc, a protože v traktoru byly ponechány klíčky, neváhal jsem, nastartoval, napotřetí úspěšně zařadil zpátečku a s vrchovatě naloženým vlekem se jal couvat do stodoly. Zadní část vleku jsem tam dostal, ale na vnější bok zepředu jsem neviděl a naboural do futer naloženými podlážkami i bočnicí vleku. Trámy zapraskaly, ale jinak se vlastně nic nestalo. Potáhl jsem pár centimetrů vpřed, nechal traktor stát tak, že blokoval cestu a začali jsme vykládat vlek. Nic z toho tehdy nebylo, nepřítomný majitel stodoly nic nepoznal a traktorista ... ten v daném stavu ani nic poznat nemohl. Nyní máme naštěstí na podsady, přístřešek a podlážky garáž.

Pokaždé hlavním vedoucím

Za dobu mého vedení tábora přišlo několik menších krizí, kdy jsem zvažoval, že s tím seknu.

Ta největší po táboře v roce 2004, kdy bylo jasné, že na Mrákotín v dalším roce nepojedeme. Skončil jsem vysokou školu, začal pracovat a myslel si, že jedna kapitola života je uzavřená. Tedy ta táborová. Ale nebyla. Spolu se svým personálem jsme vyvinuli značné úsilí, našli jiné vhodné tábořiště a uspořádali 3 ročníky mimo Mrákotín, kam nám návrat umožnil až nákup táborové základny Halahojem.

Ty dvě menší krize pak přišly v letech 2009 a 2011. V prvním případě šlo o selhání člověka z táborového personálu, které jsem opravdu nečekal, ve druhém případě o mé soukromé události v osobním životě. Dnes je jasné, že uvedené krize nás nezlomily, naopak posílily, a tak tábory pokračují zdárně dál, a to i přes mou osobní několikaletou nepřítomnost v České republice v průběhu posledních 10 let.

Závěrem

Mám obrovský respekt před tím, jakou cestu mrákotínská základna ve vlastnictví Halahoje od roku 2007 ušla, a obrovský respekt před organizačním a manažerským talentem i přístupem a nasazením Vítka Oplatka a jeho nejbližších spolupracovníků.

Občas býváme našimi společnými známými srovnáváni, a ač jsme hodně odlišní, především osobnostně, tak pořád jsou oblasti, kde se mám od Vítka co učit. Vám všem v Halahoji a s Vítkem v čele patří mé poděkování a adresuji také přání, ať nám všem ten táborový elán ještě alespoň pár let vydrží.

**Majkl
na Mrákotíně**

Tábory křesťanského společenství

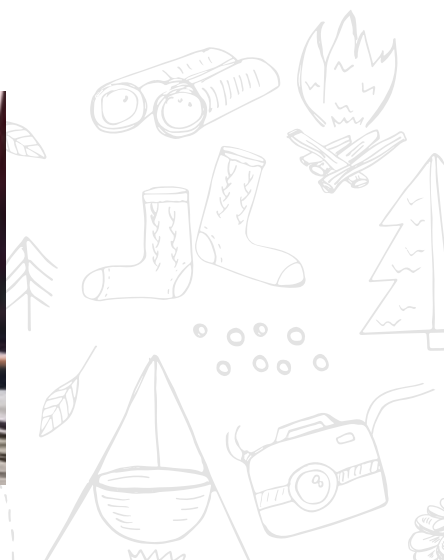
Lenka Kracíková, Lenka Kobylková

Křesťanské společenství Třebíč pořádalo tábory v Mrákotíně od roku 1995 do roku 1999. Jezdili jsme vždy na poslední běh v srpnu a pak bourali tábor. Na Mrákotíně jsme strávili čtrnáct dní. Vedoucí tábora byli členové křesťanského společenství, jejich partneři a kamarádi. Na třech táborech s námi byli jako vedoucí také kamarádi z různých křesťanských sborů ze skotského Glasgow.

Na tábory s námi jezdili děti od tří let po středoškoláky. V každém oddílu byli holky a kluci od nejmladších po nejstarší. Část dětí se celoročně scházela v křesťanských klubech pro mladší děti a pro mládež. Kladli jsme důraz na spolupráci, důvěru, čestnost a samostatnost. Starší děti se staraly o mladší, při táborových hrách si všichni pomáhali.

Na každém táboře jsme měli celotáborovou hru s křesťanskou tematikou, povídali jsme si o Bohu, zpívali chvály, dělali jsme výpravy do okolí se spaním pod širákem, vařili na ohni, hráli různé bojovky, tkali jsme, vyráběli sněžnice, vozíky, pracovali s kůží, vyráběli šperky... a samozřejmě využívali rybník k různým hrám, vyjíždkám na kánoích, vorech, které jsme stavěli. Každý den měl jeden oddíl službu. Služba začínala po večerce, kdy se děti i vedoucí střídali při nočních hlídkách. Ráno ohřívali vodu pro kuchyni, škrábali brambory, umývali nádobí po obědě.

Když děti usnuly, často jsme sedli do kánoí a uprostřed rybníka zpívali chvály. My vedoucí jsme většinou jeli na Mrákotín ještě v září na potáborovou víkendovku. Když se řekne Mrákotín, vynoří se nám i našim dětem fůra pěkných vzpomínek.

Éra Halahoje

Halahojův velký sen

Vítek Oplatek

„Nedosažitelné je jen to, o co se nepokusíme.“

V roce 2007 měl za sebou Halahoj pět let svého fungování, života. V té době jsme letní tábory pořádali na krásném místě na Dalešické přehradě, v zátoce zvané Lavičky, s výhledem na ostrov. Zde byla dvě tábořiště vedle sebe. Nejprve jsme jezdili na to skautské a pak na to druhé, s lepším zázemím (voda, elektřina, více stanů).

Druhé tábořiště, kam jsme jezdili, bylo na Jurenkově osadě.

Za tyto letní pronájmy jsme každoročně dávali desítky tisíc a tato částka se každým rokem zvětšovala.

Na internetu v realitkách se objevila nabídka buď prodeje za 1 090 000 Kč, nebo ročního pronájmu ve výši 180 000 pro nás neznámého tábořiště někde u Telče. Částky vysoké a pro nás nepředstavitelné. Prohlížel jsem si fotky, díval se do mapy, kde to je, ale nic víc. Minimálně půl roku zde tato nabídka byla zveřejněná.

Až pak na popud švagrové Alenky jsem zorganizoval návštěvu této nemovitosti. Někdy v dubnu 2007 jsme se tam setkali s pánem z reality (zlaté prsteny, řetěz kolem krku, dlouhé vlasy, sluneční brýle – prostě mafián), s panem majitelem Krátkým a se mnou tam jela paní Hortová se synem Davidem, moje manželka Sylva a Petr Procházka.

Svítilo ten den sluníčko, na louce žlutě kvetly pampelišky, vše bylo krásně zelené, prostě ráj na zemi. Procházeli jsme areál, chatky, louku, molo s výhledem na rybník a bylo jasné, že toto je krásné místo na pořádání letních táborů a vůbec akcí.

Celou cestu domů jsme pak v autě vymýšleli, kde na to vezmeme.

Já napsal prosební dopis s fotografiemi, ve kterém jsem žádal o darování či zapůjčení peněz na nákup tohoto areálu. Rozeslal jsem to a čekal jsem...

V realitce jsme zatím podepsali smlouvu o budoucí koupi a věděli, že máme na to cca měsíc, abychom ten obnos sehnali.

A pak se začaly dít věci.

S Petrem Procházkou, mužem činu, jsme zašli za jeho kamarádem, pro mne tehdy váženým pánem stavební firmy Mílou Bobkem, kterého jsem znal z kostela či z rodičovských schůzek (jeho syn Filip chodil do mé třídy). Představili jsme mu náš projekt, co chceme koupit a že na to po-

třebujeme půjčit nějaké peníze. A on nám opravdu půjčil velkou částku se splatností během cca 4 let. Nám, Halahoji, mně, poměrně cizímu člověku a organizaci.

A asi ten moment, kdy jsem tomu uvěřil, že se to může povést, byl okamžik v mém kabinetu, kdy mi má kolegyně, kamarádka (ale zase ne až tak moc blízká, s Halahojem do té doby neměla nic do činění) řekla, že nám na to půjčí 50 000 Kč, že je teď nepotřebuje.

Psal jsem lidem, telefonoval a vysvětloval, psal si na papír, koho ještě oslovím, koho znám či kdo kolem sebe má další lidi, kterým to může říci. A začaly chodit první přísliby, první povzbudivé SMS zprávy a první peníze. Některé z SMS, které mi dorazily:

Ano, má smysl věřit snům, má smysl pro to něco dělat a má smysl Halahoji!

Přes víkend jsem přemýšlela a nakonec se rozhodla do toho jít s vámi částkou 20 000. Pošli mi číslo účtu, ve středu to pošlu.

Ukecal jsi mě :) Tak já ti těch 10 000 na deset let půjčím:) Vypadá to fakt skvěle – koukali jsme na to s Verunkou a moc se nám to oběma líbí :) Prostředí je skvělé, vypadá to, že je tam klid... No, už jenom ty peníze nám chybí, víd'? Škoda – ale Pán je velký – člověk nikdy neví :)

Jsi blázen... Počítej se mnou. Jdu do toho.

Vypadá to super, já bych do toho šel. Ty předpokládám také, tak už jen 107, lidí co půjčí 10 000:-) A možná 106, protože bych snad dal i za dva:-)

Začali jsme zjišťovat, že Mrákotín je v Třebíči a pro mnoho lidí pojmem, místem, kam jezdili na tábory v mládí, prožili tam kus svého dětství, života, a že je to do dnešních dnů stále drží u srdce.

A i tito lidé, pro mne mnohdy neznámí, přicházeli s pomocí a s přáním, aby Mrákotín opět začal žít a fungovat.

Po měsíci se povedlo a na náš účet se sešlo 182 410 peněz z darů a 1 118 000 peněz z půjček.

10. 5. 2007 byl Mrákotín zakoupen, byla podepsána kupní smlouva a my dostali velký svazek klíčů od našeho nového tábořiště.

O dva měsíce později, v červenci 2007, zde proběhla naše vůbec první akce, pracovní tábor „PERLIČKA“, kde v počtu cca deseti lidí jsme vyklízeli jednotlivé chatky a celý areál od nejrůznějšího harampádí, větrali deky, spacáky, molitany, stanové plachty, umývaly se chatky, kuchyně, jídelna, nádobí, okna a i něco málo jsme natírali (jídelní lavice a stoly a stěny a strop kuchyně).

A další a další věci se dávaly do pohybu.

Navázali jsme spolupráci, dnes už kamarádství s Michalem Škaroupkou a jeho partou táborníků z Brna a Třebíče, kteří sem jezdívali mnoho let a opět se na Mrákotín navrátili. Nabídlí se nám s každoroční pomocí při stavění a bourání tábora (mívají zde tábory první a poslední turnus) a tato spolupráce a velká pomoc trvá neustále.

Povedlo se poměrně rychle do areálu přivést elektřinu a pak následovala pod vedením mého tatínka a jeho kamarádů elektroinstalace všech chatek a budov. Díky všem kopáčům, kteří kopali strouhy, aby se do nich mohly dát kabely a opět se to vše zasypalo zeminou. A tisíce korun takto zmizelo v zemi.

Parta starých Halahojáků pod vedením Hejkala opravila molo, které bylo v dezolátním stavu.

Na naši objednávku napsal Honza Burda projekt na MŠMT a získali jsme dotaci na 400 000 na rekonstrukci sociálek a přístavbu umývárén. Dnes jsou tedy na tábořišti dvě funkční sprchy s teplou vodou a pěkné záchody.

Podařily se v pozdějších letech napsat a zrealizovat i další dva granty podané na Kraj Vysočinu do dotačního programu Klubovny a tábořiště. Škoda, že tento grant fungoval jen dva roky.

Kdyby se to nasčítalo, tak věřím, že tak přes půl roku zde už také strávil pan Žalek se svými pomocníky, který má na svědomí veškeré obložení chat, jídelny a kuchyně palubkami, vybudování skladů u sklepní chatky, spodní i vrchní umývárnu a její zastřešení a mnoha dalších prací.

Mrákotínská brigáda se stala každoroční akcí různé směsice lidí z Halahoje, ať už mladých lidí ze současné generace, či těch, kteří s Halahojem kdysi dávno začínali, a toto červenové setkání se stává jediným kontaktem s touto organizací a je to vždy milé setkání, se alespoň jednou ročně s mnohými právě zde vidět.

A bez této party dobrovolníků, obětavců, by se nedařilo každoročně tábořiště uvést do provozuschopného stavu. Parta „Škaroupkovců“ staví třicet pět podsadových stanů a my vždy vše kolem – sečení a hrabání trávy, natírání, umývání veškerého nádobí, hrnců, chatek, výměna obalů na molitany, opravy podlážek do stanů a další a další práce, některé z nich, ty hlavní, jsou uvedeny v přehledu.

Náš slib, že během deseti let vyplatíme všechny lidi, kteří nám půjčili své peníze na zakoupení tohoto tábořiště, se nám podařilo dodržet a opravdu jsme desátým rokem, u táborového ohně na Mrákotínské brigádě symbolicky předali poslední tisícikorunu Alence Kučerové a tím byl celý náš dluh za Mrákotín smazán.

Mrákotín začal žít a žije neustále. Každým rokem od roku 2008 je plně obsazen letními tábory, víkendová sezóna trvá od počátku května často až do poloviny listopadu. V červnu během týdne jsou zde školní výlety, školky v přírodě či pobyty Stacionáře Úsměv z Třebíče. Jezdí se sem na Silvestr, proběhlo zde už několik svatebních hostin či přímo i obřadů, Halahoj zde oslavil své desáté i patnácté narozeniny, pořádají se zde naše víkendovky, školení či piditábor pro nejmenší. Na podzim se zde koná velký cestovatelský festival „Nadivoko“ pro několik stovek účastníků, hrají se zde larpy, ale jezdí sem i různé skupiny starých táborníků (od Františka Mana či Jirky Trandy), kteří tady vzpomínají nad kronikami na dávné tábory, které kdysi vedli.

Mrákotín nám přirostl k srdci. Máme toto místo moc rádi a vracíme se sem jako do našeho druhého domova. Díky tomuto místu jsme potkali také mnoho nových lidí, nových přátel a zakusili mnohokrát štědrost a dobrotu jejich srdcí.

Ještě jednou chci moc poděkovat za tuto pohádku, krásný sen, který se mohl uvést v život jen díky velkému množství dobrovolníků, přátel, kamarádů a lidí, kteří nám na počátku pomohli finančně a v dalších deseti letech i svou dobrovolnou prací, elánem a nadšením.

Speciálně chci poděkovat i své ženě Sylvě, která se mnou to celé prožívala, pomáhala a stála při mně po celou dobu.

Moc si toho vážím a děkuji. Vítek

**Pracovní
tábor
Perlička
v červenci
2007**

Opravy a budování na základně

2007

celkový velký úklid všech budov v celém areálu a odvážení nepořádku | **prodej tří laminátových lodí**

2008

vybudování tří sloupů el. vedení a přivedení elektřiny do areálu | **elektroinstalace** jídelny, kuchyně, dvou velkých chat, záchodů a sklepa | **ochranný nátěr** dvou malých chat + dvou velkých chat | **oprava** dvou zadních stěn u malých chat | **pojištění** areálu u hasičské vzájemné pojišťovny, a. s. | **16 tyčí na tee pee** získaných od pana hajného za pomoc v lese

2009

elektroinstalace malých chat – první část | **akumulační kamna** připojena ve velkých chatkách | **obložení stěn a stropu** u obou malých chat + nové dveře + linoleum | **u obou velkých chat v podkroví** bylo dáno linoleum | **obložení stěn verandy** a tím vznik nové místnosti + nový vstup do sklepa | **natření střech** u velkých chat + odstranění mechu ze střešních tašek

2010

obložení terasy u kuchyně a vznik nového skladovacího prostoru pro uskladnění podsadových stanů | **krbová kamna** v jídelně + postavený komín | **uzamykatelná skříňka** na uzávěr vody u spodního septiku | **napsání grantové žádosti na mšmt** na celkovou rekonstrukci sociálního zařízení + vytvoření projektové dokumentace

2011

zateplení a obložení stěn v jídelně a v kuchyni + nové nástěnky | **natření okenních rámců, skříně a stropu v jídelně** | **celková rekonstrukce sociálek** – nové obklady, dlažba, nové sprchy | **přístavba a zastřešení umývárky**

2012

nová kuchyňská linka + nová stěna s kachličkami v kuchyni | **natření okenních rámců v kuchyni** | **celková rekonstrukce sociálek** – dokončení | **elektroinstalace** půdního skladu | **podepsána nová pojistná smlouva** na budovy a vybavení na mrátkotíně

2013

demontáž mola + přípravné práce na nové molo + splácení dlužné částky

2014

nové betonové sloupky a rekonstrukce mola + schody u záchodů + skříňka na uzávěr vody u kuchyně + skladový prostor – garáž
a počátek její elektroinstalace

2015

napsání grantové žádosti na kraj vysočina a její schválení (nové stanové plachty, hangár, obaly na molitany, oprava podsad) | **natření střechy jídelny | oprava podlahy na wc – nové kachličky | elektroinstalace garáže**

2016

napsání grantové žádosti na kraj vysočina a její schválení (obaly na molitany, oprava a natření všech podsadových stanů, venkovní umývárna) | **obložení podkroví u záchodové chaty | poličky na WC | venkovní umývárna za garáží**

2017

nové policové regály ve sklepní chatce | obložení podkroví v sklepní chatě | vybudování dřevníku | sloup na osvětlení hřiště

2018

venkovní loděnice | oprava podlážek u podsadových stanů | kácení uschlých a nebezpečných stromů a výsadba nových

2019

dodělaní druhé části kuchyně (nové skříňky, pracovní deska) + **nové sporáky** | zvýšení přívodu elektřiny do areálu | **přístavba skladu za kuchyní** (sklad potravin, hrnců, ledniček) | **vznik almanachu k 50 rokům táboření na mrákotíně**

2020-???

urovnání fotbalové louky a příjezdové cesty | venkovní kaple u kříže | přikoupení louky (na parkování) a lesa aj. aj. aj.

A neustálé drobné opravy, natírání...

**Opravy
a budování
na základně**

**Opravy
a budování
na základně**

**Opravy
a budování
na základně**

**Opravy
a budování
na základně**

**Opravy
a budování
na základně**

Mrákec

Ondera Herzán

Tábořiště na Mrákotíně je pro mě zdrojem četných vzpomínek. Přesunuli jsme se tam s tábory Halahoje, tak zvanou „dvojkou“, z tehdy legendárních Laviček v roce 2008. Kromě západů slunce nad Javořicí, duchaplných rozhovorů na mole a dalších mnoha a mnoha zážitků jsem tu prožil jednu z nejsilnějších životních zkušeností. Vypít šest litrů vody na posezení nemusí vypadat nijak hrozivě. Byl to takový nevinný, dobrovolný hec. Všem případným následníkům tuto zkušenost mé ledviny srdečně nedoporučuji.

Okolí obou Mrzatic jsem znal už jako malý kluk. U toho druhého – Horního – totiž léta tábořili mí sokolští prarodiče, děda Jiří „Logan“ Herzán a babička Zdeňka „Kylliky“ Herzánová, s perutí třebíčských Táborníků. Dlouhé roky, v dobách nesvobody. Děda byl proslulý svými divokými nápady – společně s kluky třeba vylezli na vysoký smrk a sjížděli po větvích obkročmo až dolů. Samozřejmě bez jakéhokoli jištění. Dneska by to jen tak neprošlo. Potom se divte, že jeho vnuk se vydává na procházky do Portugalska. Zvláštní kousky jsou prostě v našem rodu dědičné.

Pamatuji si také na některé zajímavé osobnosti z okolí. Třeba rodinu Jakubců z nedalekého Čenkova. Těm se podařilo zachovat i za komunismu relativně svobodné farmaření. Jako osmiletý klučina jsem u paní Jakubcové poprvé v životě ochutnal pravé domácí mléko. Koneckonců, v sousední Třešti se moje babička narodila. Taky jsme tam s rodiči trávili první dovolené – vlakem do Třeště, pak hezky na kolech do kempu v Řásné.

Velký a Malý Pařezitý rybník, staletá lípa v Praskolesích, tajemný lom u Štamberka, skalní masivy, studánky.... Ten kraj má působivého genia loci a tábořiště u Dolního Mrzatce, svědek táboření mnoha generací, je toho nejlepším důkazem.

Farní tábory

o. Pavel Bublan

Krásných příhod jsme zažili spoustu. Snad aspoň jedna:

Hráli jsme známou Velkou táborovou hru ALVAREZ Jaroslava Foglara. V nočním úseku se družinky postupně vydávali daným směrem a hledali znamení kříže - hrob dobrodruha Fernandoze, který zahynul při hledání bájného pokladu Aztéků, který se Fernadoz marně snažil se svými přáteli Alvarezem a Rodrigem objevit. Až děti znamení kříže našli, měli kopat. Objevili dřevěnou truhlu, v níž byla sádrová dutá lidská lebka a 4 sádrové

modely zubů, které ochotně pro každou družinku pořídila paní Magdička-zubní laborantka. Kuchařky schované v houští sledovaly reakce dětí. První skupinka, když vytáhla z truhly lebku, zavřeštěla tak silně, že kdyby objevila skutečnou mrtvolu nebohého Fernandoze, tak by jej jistě probudila. Lebka jim velkým obloukem vyletěla z rukou. Pak družinka lebku zpět uložila do truhly, vzala jeden model zubů, truhlu zakopala a běžela zpět do tábora, kde se jim měřil čas. A pak startovala druhá družinka. Když vytáhl vedoucí družinky lebku, hlásil: „Klucí, je zde lebka, ale je pořádně nakráplá!!!“

Velké díky patří i mé sestře Jáře, která měla pro děti úžasný program, dále musím poděkovat i kuchařkám paní Helence, paní Marušce H., paní Marušce F., paní Martičce, paní Martince, paní Magdičce, paní Janičce a neteřím Lucce a Jance za obětavou a vynikající přípravu jídel pro 30 až skoro 50 hladových krků.

S programem mi též vydatně pomáhaly Šárka, paní Magdička a paní Janička. I za to jim velice děkuji. Moc děkuji i správci panu Slávkovi. Opravoval a pomáhal, kde se dalo.

Pavel Bublan je již 22 let knězem a tábořil s farními dětmi v letech 2008–2017.

Pojď se mnou tam, kde nebe je vysoké a modré...

Eva Fru Fruhwirtová

Na tábory jsme jezdili na Jurenkovu osadu ke Studenci. Byla to doba, kdy jsem studovala na Katolickém gymnáziu, takže roky 2001–2005. Měla jsme to tam moc ráda. Pak Halahoj koupil Mrákotín. A tam jsem to milovala.

Jsem přesvědčená, že existuje ráj na zemi

Vzpomínám si, jak jsme připravovali tábořiště, opravovali chatky, kuchyni, jídelnu, sekali travu. Práce tam bylo hodně, ale to nám vůbec nevadilo. Byl tam božský klid, všude voněla příroda, les a louka. Kdo si ráno přivstal, prožil úchvatný východ slunce nad rybníkem Mrzaticem. Ti otužilejší si po ránu zaplavali.

V Mrákotíně bylo moje poprvé

Tradiční letních táborů pro studenty KáGéčka založil David Hort. A Mrákotín má v mém životě dvojí prvenství. Můj první tábor s Davidem (a taky Katkou Havránkovou a Ondrou Valou a Pepou Klímou) byl na faře v Mrákotíně. Další roky jsme se přesunuli na Jurenkovu osadu, do Šafova a ... pak jsem vyrostla. Byla potřeba převzít štafetu. A tak můj první tábor v roli hlavní vedoucí byl na tábořišti v Mrákotíně.

Stejně jako naši vedoucí nás učili lézt po skalách a slaňovat, při nočním výsadku nás naučili orientovat se v neznámém prostředí, přespávat v lese a vůbec spousty dalších dovedností, to stejné jsme chtěli naučit další generace i my.

Co se na táboře naučíš, v životě jak když najdeš

Tábory na Mrákotíně jsme dělali na 14 dnů. Každý rok bylo jiné téma VTH (velké táborové hry). Ať už to byl Divoký západ nebo Rally Paříž-Dakar vždy jsme do programu dostali základní tábornické dovednosti. Od té doby s sebou nosím všude rybičku, mnohokrát se už hodila. Umím se orientovat v mapách, sbalím se na cesty během 10 minut a není problém uvázat liščí smyčku nebo ambulanták. Dny a týdny strávené v Mrákotíně patří k těm nejhezčím. Dlouho do noci jsme sedávali u táborového ohně a hráli na kytaru, vyprávěli si příběhy. Spali jsme pod širákem, zdolávali Míchovu skálu i Javořici. Občas jsme si při hrách sáhli na hluboké dno. Ale to jen proto, abychom zjistili, co zvládneme.

Kouzelný časoprostor

Mrákotín je pro mě místem, kde vznikala přátelství. Některá vydržela, jiná ne. To tak v životě bývá. Přesto stále věřím, že to, co jsme my všichni na Mrákotíně zažili, nás v životě pomohlo formovat do zralé osobnosti. Tam, kde je nám dobře, se rádi vracíme. A toto naše tábořiště má ještě jedno velké kouzlo – spojuje lidi, spojuje generace.

Na Mrákotín se budu vždy vracet – ve vzpomínkách, ale také fyzicky, i s rodinou a přáteli.

Táborové děti

Eva Fruhwirtová

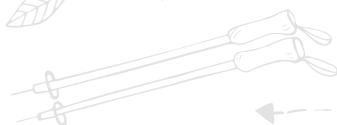
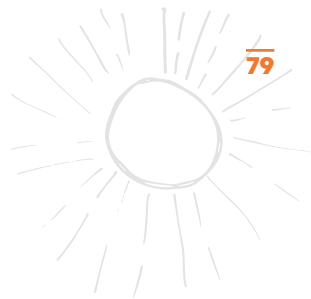
Už nejsi malé dítě,
co brečí po mámě,
nebojíš se v noci
a bouřka už neděsí tě.

Je to dávno,
snad pár světelných let,
sedával jsi u táborového ohně
a patřil ti celý svět.

Co bude ráno, co bude zítra
věděla jen Javořice
v hloubi svého nitra
když ze stromů voněla pryskyřice.

Zlaté slunce nad rybníkem
vlévá do žil sílu
stromy věrným společníkem
nezklamou tvou víru.

Roky času proměnily tvou tvář
vše se kolem mění, je jiné,
srdcem však stále zůstáváš
pod Javořicí v Mrákotíně.

Rescue Team Vysočina, z.s. na Mrákotíně

Martin Hejálko

Rescue Team Vysočina, z.s. je skupina lidí z řad záchranářů, kterým se stala práce koníčkem. Mezi hlavní činnosti patří i šíření záchranářské tematiky mezi dětmi. Nechtěli jsme se však omezit jen na vzdělávání mládeže v oboru první pomoci, ale snažíme se nabídnout všem zájemcům z řad dětí a mladých lidí zábavnou, zážitkovou a poučnou formu trávení jejich volného času.

Tábory se záchranářskou tematikou většinu z nás provázely již řadu let. Konaly se až do roku 2011 na Dalešické přehradě v zátocce zvané Lavičky. V tu dobu přišlo velké rozhodování o tom, zda a kde budeme pořádat naše tábory v dalších letech. A tak jednoho dne Pavel zvaný Jean povídá „vzpomínáš na Mrákotín“. Moje odpověď byla zároveň další otázkou. „Bude tam vše, co potřebujeme pro náš tábor?“ Odpověď zněla „Jasně. Voda, skály a okolní příroda. Pojďme se tam podívat“. No a tak to vlastně začalo.

V roce 2012 jsme poprvé uspořádali tábor Rescue Team Vysočina na Mrákotíně ve spolupráci s Oblastním spolkem ČČK a to pod názvem Návrat Gaurů . Vzpomínám si, na nejistotu, očekávání a reakce nadšených účastníků a vedoucích. Bylo to to správné místo, na které se vracíme již řadu let. Název tábora se vždy odvíjí od tématu celotáborové hry, která je každý rok jiná. Originální příběh napsaný jen pro účastníky tábora.

Tábory se nesou v záchranářském duchu dál. Někteří účastníci se přemístili do řad praktikantů a vedoucích. Z táborů odjíždějí účastníci plni zážitků a dovedností, které se zde naučily. Okolní příroda nám umožnila kromě zálesáckých dovedností a přežití v ní, seznámit účastníky i s potápěním, záchranou tonoucího, první pomoci a základem lezeckých dovedností. Kromě celotáborové hry, si v tomto překrásném koutu přírody zahrají i spoustu dalších her.

I táborová základna vzkvétá, modernizuje se a je zde vidět hodně odvedené práce.

Dopisuji tento příspěvek a v hlavě mi probíhají již další myšlenky k tématu na celotáborovou hru pro příští rok.

Zdrcený záporák

Šimon Benda alias Pán blaha, Pan Enviro a teď už i pan Bezzubka

Letos jsme dělali s naším týmem již sedmý tábor pro studenty Katolického gymnázia. Společně s křesťanským táborem to jsou každý rok nádherné dva týdny, kdy se odstříhneme od okolního dění a ocitneme se v jiném světě, době, v roli jiných lidí s nejrůznějšími příběhy. Za těch let mám zážitků mnoho, a protože paměť na vzpomínky nikdy nebyl můj obor, zavzpomínám na ten vlastně úplně poslední moment, který jsem zatím v Mrákotíně zažil. Nutno podotknout, že toto vypravování píše ještě před tradičním silvestrem, který každý rok trávíme s partou přátel právě na Mrákotíně.

Na posledním táboře jsme se ocitli ve Westernu. Jak už to tak bývá, každý tábor má svého záporáka, kterého je potřeba dostat. Ten letošní měl hodně peněz, velký vliv, tvářil se jako dobrák – bohatým bral a chudým dával. Nicméně vše byla jen záminka, jak vyhrát volby, získat moc a zruinovat zemi. Co mi to jen připomíná?

Černého Petra na roli záporáka alias El-Gringa jsem si tentokrát vytáhl já. Z předchozích zkušeností jsme věděli, že to není úplně vděčná role, především co se závěrečné bitvy týká.

Po obrovské airsoftové přestřelce mezi bandou El-Gringa a účastníky jsem zbyl nakonec v bitvě sám. Mírně ustupující, ostřelován z dálky asi třiceti dětmi, jsem palbu opětoval. Účastníci se ovšem stále přibližovali, kulky mě míjely jen těsně. Pak už si pamatuji jen kuličku, která letí přímo na mou hlavu. Bum, kácím se k zemi a do ruky plivu něco, co vypadá jako zub. A taky že to zub je, přední. Jsem otřesen, zklamán a zděšený představou, co teď bude s mou image. Se zubem si samozřejmě nikdo hlavu nelámá. Scénku je potřeba dohrát a tak jsem byl spoután, linčován a odhozen do cely.

Pochvalu jsem si ihned vysloužil od Vojty: „To bylo tak přesvědčivé, takže zdrcenýho záporáka jsme na konci ještě neměli!“ To mě zahřálo na srdci natolik, že mi ten kousek zubu zase tolik nechybí a odnáším si toto specifikum spíše jako svou přednost a vzpomínku na tábořiště a lidi, kteří jsou pro mě tak důležití.

Cesta s Mrákotínem

Honza Menšík

Na jaře se zeptala jedna paní učitelka svého syna, jestli by nechtěl jet na tábor. Odpověděl jí, že se snad zbláznila. Avšak o pár měsíců později čtrnáctiletý hoch vystupuje z auta. Zatímco se jeho rodiče zdraví s Vítkem Oplatkem, prohlíží si místo, kde stráví celých sedm dní. Ach jo. Poté jde říct nesmělé „dobrý den“ a přechází pomyslnou hranici tábořiště. Zastaví se, pokládá tašku na zem. Neví, co má dělat. Upřeně sleduje tři kolečka táborníků – jak účastníků, tak vedoucích. A oni jeho.

Vybírá si stan, odkládá zavazadla a připojuje se k ostatním.

Otevře oči. Lekne se. Neprobudili ho na hlídku a už je světlo. Vysouká se ze spacáku, stojí před stanem. Co teď? Najednou se z vedlejšího stanu ozve: „Pojď si sednout za náma.“

Další sobotu odjíždí plný nadšení a zážitků, ale také s lítostí, že jeho první tábor skončil.

Stejný hoch, nyní o šest let starší, se probouzí do nového rána. Rozepne spacák, ignoruje boty a po mokré trávě dochází na molo. Sleduje vodní hladinu a nad ní mizící páru. Za tu dobu trochu povyrostl, také má delší vlasy. Od nesmělého kluka ušel dlouhou cestu. Postupem času se staly tábory jeho druhým domovem, v práci s dětmi našel životní smysl, chce se stát učitelem na prvním stupni.

Dnes se poprvé po třech letech vrací na stejný letní dětský tábor, kde začínal. Poprvé jako vedoucí, společně s lidmi, kteří ho první den zvědavě sledovali. Dnes, již jako dvacetiletý, vzpomíná na své začátky, ve kterých hrálo důležitou úlohu jedno místo.

Turistická základna Mrákotín.

Mrákotín patnáctkrát jinak

Marie Paločková Bendová

Tábořiště Mrákotín - jedno z mých nejoblíbenějších míst na světě. Hodně věcí se tam událo. Mnoho zážitků prožilo. **SLOVO** dalo slovo a vůbec poprvé jsem se na tohle místo vypravila. To už je pět let. Tehdy jsem na tábořiště došla za tmy, byly tak čtyři hodiny ráno a netušila jsem, že toto je teprve začátek. Prolézání bahnem, závody s traktorovou pneumatikou, Spartan race nebo tančení baletu v rybníku. To vše jsme stihli během jednoho týdne a abych si tábořiště užila ještě víc, zůstala jsem i další týden. Uprostřed tábořiště se objevila brána, po náměstíčku pobíhali o něco menší lidičkové než předchozí týden. A většina měla maskáče. Pak už jsem jen slyšela alarm a slavná **STARGATE** se otevřela. Do role Cartrové jsem se nikdy úplně nedostala, ale zato zhuleného Noxe jsem si užila. A protože mě Mrákotín stále neomrzela, vydala jsem se tam toho roku ještě jednou - na **SILVESTRa**. Tradicí se stala novoroční výzva, první z nich zněla: napěchovat se všichni do jedné wc kabinky a vyfotit se. Vešlo se nás tam deset.

No ale šup **Z POHÁDKY DO POHÁDKY**. To byl náš vůbec první piditábor s těmi nejmenšími Holahojátky. I oni objevili kouzlo Mrákotína a to nejen díky pohádkám. Velice si oblíbili lovení pulců, z čehož se stala již každoroční záležitost. A teď Vám povím něco **O NADĚJI**, kterou toto místo skrývá. Když se blížila pátá hodina ranní a pomalu svítalo, doufali jsme, že už to skončí. Jako Rohané jsme totiž celou noc plnili úkoly a hlídali naše

tábořiště. Po asi dvouhodinovém spánku vypukla bitva. Skřeti zaútočili. Bohužel jsme prohráli, ale v srdcích máme stále naději, že jednou tuto bitvu vyhrájeme! A ještě jedna velká věc se tu tenkrát odehrála a dala naději novému a dobrodružnému začátku. Můj dnes již manžel mě zde požádal o ruku. Ale to by bylo na dlouho, tak se raději podíváme do Říma. Vzpomínám si, jak se louka proměnila v arénu, a účastníci bojovali proti nejrůznějším stvořením, mezi nimiž nechyběl tradiční krokodýlek, zuřivé ženy nebo legendární gladiátoři.

Ale rychle přes palubu, přijíždějí piráti! Tentokrát se bojuje o **POKLAD ČERNÉHO DELFÍNA**. I ten jsme zdárně získali. Zůstaneme ještě chvíli u vody, proplouvá kolem **ARCHA**. Představte si, že jedete někam autobusem, zastavíte na nějaké zastávce a do autobusu vám vběhne nevěsta s ženichem a začnou vám nabízet svatební koláče nebo lidé převlečení za zvířata předvádí různé akrobacie či dokonce se před vámi odehraje scéna ze zabijačky. Tak tomu se říká: představení pro projíždějící autobus. Další zážitek, který se vám na táboře nebo i při cestě autobusem může přihodit. A teď mám pro vás otázku. Myslíte si, že počítačovou hru lze hrát jen na počítači? Ale vůbec ne, my jsme se vydali do světa **RISEN**. Řekla bych, že je mnohem lepší si to zažít na vlastní kůži.

No, ale některé věci zase na vlastní kůži zažít nechcete. Třeba dotek strašlivého Krakena. Naštěstí naši stateční nejmenší bojovníci dokázali ovládnout **SOUBOJ TITÁNŮ** a nad Krakenem zvítězit. Byli pro to zkrátka zapálení jako **ZÁPALKÁ**, ale tím už se dostáváme zase do jiného příběhu. Na tento tábor jsme doslova vpluli a vlastně i vletěli. Ptáte se, jak je to možné? Nastoupili jsme do kánoe, která byla zároveň lanovkou, takže jsme chvíli letěli, až jsme doletěli na hladinu lomu. A pak jsme ještě chvíli pluli. Byl to opravdu nevšední začátek tábora, na který do smrti nezapomeneme! Ani **STÍNY ČASU** ho nezahálí.

Je však čas zachránit Bezzubku, **JAK** ale **VYCVIČIT** toho **DRAKA**? Zepete se našich dětí, těm se to podařilo. My starší jsme toho roku měli větší trápení, konkrétně boj za **SVOBODU**. Ocitli jsme se v totalitním státě i přísně střeženém území, cesta odtud byla v obou případech nesešlá. Sáhnout si na dno doslova i symbolicky nám pohled na svobodu rozhodně změnilo. A poslední výstřel se ozývá z **ÚDOLÍ PISTOLNÍKŮ**.

To je prozatím konec mého vzpomínání. Co budou psát další řádky? Kdo ví. Ale jedno je jisté, toto tábořiště má neobyčejného ducha, tzv. fluidum. Je nasáklé vzpomínkami, radostí, slzami, potem, přátelstvím, bolestí, příběhy, odhodláním i strachem. Každý strom i zrnko prachu o tom může vyprávět. Až jednou půjdeš kolem, jdi pomalu a měj oči dokořán, uvidíš světy, které se před tebou otvírají. Dojdi až na molo, zhluboka se nadechni a rozhlédni se. Vidíš to co já?

**Akce
a tábory
Halahoje**

Festival Nadivoko

Tereza Opi Marková

Jednoho květnového odpoledne za mnou přišla Sofi, holka ze Sibiře, co zrovna velela baru Expediční klubovny, s tím, že uděláme festival. Taková rozlučka s létem pro všechny cestovatele, batůžkáře a jiné dobrodruhy a blázny. Proč ne. Už to měla projednané se Standou z Klubu cestovatelů, který byl samozřejmě nadšený a na první ustanovující schůzi přizval ještě Stopaře, jako kreativní duši. Tak se zrodilo Nadivoko.

Festival bude v září, je to poměrně brzo, ale zvládneme to. Na podobě a obsahu jsme se shodli poměrně rychle. Ještě najít místo. Musí být krásné, ideálně u vody, mimo civilizaci a blízko Brna. Dalo nám to zabrat, ale po několika průzkumech vyhrál Mrákotín. Sice o 100km dál než jsme chtěli, ale je to pro nás tak trochu doma.

Od těch dob travíme v Mrákotíně každé září. Přijedeme na louku opuštěnou po letních táborech do ticha a blížícího se podzimu a s každým otočením dodávky a každou vykládkou materiálu se tábořiště plní, přípravný stavební šrumec zvyšuje a táborová základna se mění v dějiště festivalu pro 500 lidí. Vyrostou 2 obří přednáškové stany, zastřešené pódium, čajovna, z garáže se stane informačně-kulturní centrum a mnoho dalších drobností na každém kroku. Do toho začnou v pátek přijíždět lidi, ze zemědělského družstva se stane velkokapacitní parkoviště, louka za jídelnou se zaplní stany a rozbíhají se první přednášky, zatímco venku finishují stavební a jiné dokončovací práce. Když padne tma, na louce se zvučí koncert a rozdělává se první oheň, přijde konečně úleva, že jsme to zvládli a všechno klapě.

Sobota. Nejkrásnější den. Přednášky, workshopy, koncerty, jídlo, pití i další program, všude živo, festival vrní jako spokojené koťátko a je prostor si taky užít, co jsme tu stvořili. V neděli už nás čekají jen 2 bloky programu a brzy odpoledne začínáme celý proces znovu jen reverzně. Balíme, bouráme, sundáváme, umýváme, nosíme a pak postupně pěchujeme do dodávek. Louku většinou opouštíme vyčerpaní až s pondělní nocí.

Stojí to za to? Rozhodně. Nadivoko není to, co si přečtete v nabytém programu, ani to co vidíte na fotkách. Nadivoko je neopakovatelný moment a neskutečně krásná, přátelská atmosféra. Díky všem dobrovolníkům, co se na tom podílejí, díky všem lidem, co tam jsou a taky díky každé břízce na náměstíčku.

Mrákotín - druhý domov

Vít Oplatek ml.

Když se řekne slovo Mrákotín mnoha lidem se vybaví krásné tábořiště na krásném místě se spoustou krásných vzpomínek. Mrákotín je pro mne něco jako druhý domov, možná něco víc než domov. Mrákotín je se mnou spojen už od mého narození. Od té doby tam jezdím každé prázdniny, prodloužené víkendy anebo třeba jen na otočku na jedno odpoledne. Na Mrákotíně jsem zažil ty nejlepší zážitky a také doufám ještě zažiji. Doufám, že Mrákotín stále jenom poroste a bude dělat jenom samou radost lidem.

Mrákotín je s mým životem tak spojen, že kdyby on nebyl, tak si svůj život nedokáží moc dobře představit.

Jeden z tisíce malých táborových příběhů

Andrea Lázníčková - Ajka

Když se řekne Mrákotín, vybavím si lekci odvahy, kterou mi děti v čele s Petříkem uštědřily na Piditáboře 2019 na téma „Jak vycvičit draka“. V rámci závěrečné hry se na louce za tábořištěm totiž odehrála velká bitva mezi dětmi a nejsilnějším zlým drakem a jeho dračími pomocníky. Děti statečně bojovaly proti nepřátelským drakům s pomocí papírových koulí a vlastnoručně vyrobených štítů, draci ale dávali najevo svou převahu, bránili své území a především svého dračího vládce. Papírové střely je nijak neohrožovaly, draci je naopak s lehkostí odráželi zpět. Jediný způsob, kterým bylo možné draky porazit, totiž nespočíval v přímém boji a byl vcelku jednoduchý. Stačilo přeběhnout louku s jedním z papírových dráčků v ruce, umístit ho na nepřátelské území do blízkosti nejsilnějšího draka a tak ho postupně oslabovat. Člověk, který nesl papírového dráčka, se ale po cestě nesměl nechat chytit nepřátelskými draky bránícími území. Není proto divu, že po několika neúspěšných pokusech se tohoto úkolu zhostily nejstarší a nejrychlejší děti, které měly největší šanci se na nepřátelské území dostat.

Mladším dětem tak nezbývalo než účastnit se na první pohled marného boje s draky bránícími louku. Aniž by si to děti uvědomovaly, jejich statečný souboj byl zásadní, odváděl totiž pozornost zlých draků od probíhajících starších dětí, které tak mohly nepozorovaně přinášet papírové dráčky na nepřátelské území k nejsilnějšímu drakovi.

Byla jsem jedním z draků bránících dračího vládce, bojovala jsem tedy proti dětem, odrážela jejich útoky a mohla jsem si tak dobře všimat, jak je moje neporazitelnost frustruje. Obzvlášť Petřík si v zápalu boje s trpkostí uvědomoval, že na draky nestačí, že nemá účinnou zbraň, která by je porazila. I když se mu podařilo papírovou koulí některého z draků

zasáhnout, zásah draka nezranil. Petřík se ale nevzdával a spolu s ostatními dětmi proti drakům statečně bojoval, když už ale jeho několikátý zásah drakovi nezpůsobil žádnou újmu, nespravedlivý boj už nevydržel a se slzami v očích odběhl schovat se do křoví na kraji louky. Chápala jsem, jak bezvýchodně se musí cítit a bylo mi ho líto, nemohla jsem ale vystoupit z role nepřátelského draka bránícího území. O to víc jsem proto žasla, když jsem si po chvíli všimla Petříka, jak si rukávem otírá oči a běží znovu do ze svého pohledu jednoznačně marného a nespravedlivého boje se slovy: „Tak pojď, ty jeden draku!“

Tuhle jeho houževnatost si od té doby moc ráda připomínám. Ve chvíli, kdy jsem viděla Petříka běžet zpátky proti drakům, i když mu bylo jasné, že na ně nestačí, mi totiž došlo, že takovej vlastně život někdy trošku je. Plnej draků, kteří se zdají silnější a bitev, které mohou vypadat už na první pohled jako marné a prohrané, podobně jako se dětem zdálo, že v boji na draky nestačí, že se situace nezlepšuje a je bezvýchodná. A podobně jako si malé děti neměly šanci všimnout toho, že mezitím, co statečně bojují, starší děti pilně a účinně oslabují velkého draka papírovými dráčky, ani já si často neuvědomuji a nemám šanci vidět, že vlastně v žádné své životní zkoušce nevítězím vlastními silami, ale především Boží zásluhou. Zároveň to ale neznamená, že by můj podíl a úsilí byly zbytečné, podobně jako nebyl v žádném případě zbytečný boj dětí s draky, který odváděl dračí pozornost.

A tak si od Píditábora v každé náročnější situaci vždycky vybavím Petříka a to, jak je důležité nikdy neztrácet odvalu. A že je vlastně úplně v pohodě to už někdy nevydržet a jít se třeba vybrečet do křoví v případě, že se z toho křoví vždycky vrátíme zpátky na bitevní pole, že se navzdory okolnostem nevzdáme. Podobně jako Petřík a všechny ostatní děti statečně bojující až do vítězného konce, kdy byl k nejsilnějšímu drakovi položen poslední papírový dráček a všichni zlí draci tak byli poraženi.

Pevně věříme, že další tisíce příběhů, jako byl tento, budou na tomto tábořišti pokračovat i v jeho dalších letech. Že sem povedou stále kroky malých i velkých táborníků, kteří zde budou prožívat svá "velká" dobrodružství. Díky za toto místo, díky za přátelství.

Váš Halahoj a Vítek

Přehled táborů

Tábory na Mrákotíně (1969–2019)

Z kronik a ze vzpomínek účastníků jsme se pokusili sestavit co nejúplnější seznam všech táborů, které se na Mrákotíně za padesát let uskutečnily. Jsme si vědomi, že se nejedná o seznam kompletní a že se mnohé nepodařilo dohledat.

Proto moc prosíme, pokud víte o nějakém táboře, který zde není, či o nějaké nesrovnalosti, dejte nám vědět. Přehled táborů bude zveřejněn a průběžně doplňován na webových stránkách Halahoje.

Pište nebo volejte: oplatekv@atlas.cz / 604 251 512

1969

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
5.–28.7.	Hajedety	Novák Rostislav	Nožička Eman	JUNÁK 2.skautský oddíl Třebíč a skaut

1970

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
4.–26.7.	Hiawata	Novák Rostislav	Nožička Eman	PRVNÍ BRNĚNSKÁ STROJÍRNA (dále jen PBS)
	Hiawata	Magda Kylíšková		1. Dívčí oddíl Třebíč + skautky z Jaroměřic n. R. a Moravských Budějovic

1971

V tomto roce se na Mrákotínském tábořišti nekonaly žádné tábory.

1972

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
		Josef Bublan		PBS (SSM,Pionýr 1.oddíl, dívčí oddíl)

1973

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
		Josef Bublan		PBS (Pionýr 1.oddíl, dívčí oddíl)

1974

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
		Josef Bublan		PBS (Pionýr 1.oddíl, dívčí oddíl)

1975

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
25.7.?....srpen		Josef Bublan	Robin Veselý	PBS (Pionýr 1. a 4.oddíl)

1976

V tomto roce nevíme, zda se zde konaly nějaké tábory.
Pomůžete nám prosím s dohledáním?

1977

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
1.-20.7.	Pionýrský tábor (dále jen PT) Mír	Prokopová Hana		PBS Třebíč
20.7.-8.8.	Stopami statečných	Rous Karel		PBS Třebíč
8.-27.8.	PT Mír	Kolbábková Jana	Kokeš Miloš	PBS Třebíč

1978

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
1.–20.7.	PT Mír	Prokopová Hana		PBS Třebíč
20.7.–8.8.	PT Mír	Kolbábková Jana	Kučera Josef	PBS Třebíč
8.–27.8.	PT Mír	Rous Karel		PBS Třebíč

1979

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
30.6.–19.7.	PT Mír	Bártl Ladislav		PBS Třebíč

1980

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
28.6.–15.7.		Dolák Miroslav		PBS Třebíč
15.7.–1.8.		Šubrt Zdeněk		PBS Třebíč
1.–18.8.		Rous Karel	Hašek Jiří	PBS Třebíč

1981

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
1.–18.7.		Dolák Miroslav		PBS Třebíč
18.7.–4.8.		Šubrt Zdeněk		PBS Třebíč
4.–21.8.	Deník Robinsonů	Rous Karel	Augustin Sláva	PBS Třebíč

1982

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
1.–18.7.	Robinsonův ostrov	Dolák Miroslav		PBS Třebíč
18.7.–4.8.	PT Mír	Šubrt Zdeněk		PBS Třebíč
4.–21.8.		Rous Karel	Kula Pepa	PBS Třebíč

Z POHÁDKY DO POHÁDKY

MLÁDEŽ IKT MİR

MIRAKOTIM 13.21.86

1983

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
1.–18.7.	PT Mír	RNDr. Londýn Petr	Bártl Ladislav	EDU
19.7.–5.8.	PT Mír	Ing. Švarc Vlasta	Šubrt Zdeněk	EDU
6.–23.8.	PT Mír	Holouš Josef	Rous Karel	EDU

1984

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
30.6.–17.7.	PT Mír	RNDr. Londýn Petr	Holouš Josef	EDU
18.7.–4.8.	PT Mír	Ing. Švarc Vlasta	Jerhot Jan	EDU
5.–22.8.	Expedice MRAK 84	Toman Zdeněk	Wurm Libor	EDU

1985

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
30.6.–17.7.	Poklad kapitána Pulce	Wurm Libor	Rndr. Londýn Petr	EDU
18.7.–4.8.	Pravěk, středověk, současnost, budoucnost	Toman Zdeněk	RNDr. Kostka Ladislav	EDU

1986

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
29.6.–16.7.		Londýn Petr	Tvarůžková Zdena	EDU
17.7.–3.8.		Wurm Libor	Drobílek Michal	EDU
4.–21.8.	Z pohádky do pohádky	Toman Zdeněk	Man Jiří	EDU

1987

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
1.–20.7.	Kolem světa	Chloupek Láďa	Auerová Zdeňka	EDU
20.7.–6.8.	Putování Marca Pola	Wurm Libor	Lír Honza	EDU
6.–23.8.	Tábor Robinsonů	Toman Zdeněk	Biberle Pavel	EDU

1988

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
1.–18.7.	Zlatá horečka	Rybár Stanislav	Staněk Lubomír	EDU
	Ostrov 88			
6.–23.8.	James Cook	Pavel Bieberle	Ježková Jana	EDU

1989

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
1.–18.7.	Osada Havranů	Borovička Michal	Drápela Bohumil	
19.7.–5.8.	Stopami Aztéků	Wurm Libor	Zvěřina František	
	Výprava do pravěku	Biberle Pavel	Ježková Jana	

1990

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
30.6.–17.7.	Continental bank of America	Zvěřina František	Tranda Jiří	EDU
18.7.–2.8.		Borovička Michal	Vašíček Jiří	
5.–22.8.	Děti lesa	Bieberle Pavel	Ježková Jana	

1991

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
30.6.–14.7.		Zvěřina František		
14.–28.7.		Man František		EDU

1992

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
18.7.–1.8.	Po stopách Yettiho	Man Jiří		EDU

1993

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
19.7.–5.8.	Staré pověsti české	Cyprián Jan	Drápela Miloš	
5.–18.8.	Boj o poklad	Kokeš Miloš	Petrů Miroslav	Město Třebíč

1994

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
4.–21.7.	Osídlování divokého západu	Cyprián Jan	Drápela Miloš	
21.7.–7.8.	Boj o totem	Tranda Jiří	Bednář Tomáš	DUHA Scorpion Třebíč
7.–24.8.		Šerák Luboš	Petrů Miroslav	Město Třebíč

1995

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
16.–31.7.	Plavba do neznáma	Tranda Jiří	Bednář Tomáš	DUHA Scorpion Třebíč
31.7.–15.8.	Mrákotínští zálesáci	Poskočilová Jana		EDU
15.–29.8.	Záchrana slona indického aneb cesta kolem světa	Kokeš Miloš		Město Třebíč

1996

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
29.6.–13.7.	Staré řecké báje a pověsti	Cyprián Jan	Zoufalý Martin	
13.–27.7.	Výprava za zlatým rounem	Tranda Jiří	Bednář Tomáš	DUHA Scorpion Třebíč
27.7.–10.8.	Tábor města Třebíč	Svoboda Pavel		Město Třebíč
11.–25.8.	Celotáborová hra s biblickou tematikou	Luděk Matějů	Radek Bartošík	Křesťanské společenství Třebíč

1997

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
28.6.–15.7.	Velké stádo	Cyprián Jan	Máťa Jiří	
15.7.–1.8.	Páni z Růže	Tranda Jiří	Bednář Tomáš	DUHA Scorpion Třebíč
1.–15.8.	TV Mrákotínská bomba	Kokeš Miloš	Poláček Ladá	
16.–30.8.	Celotáborová hra s biblickou tematikou	Luděk Matějů	Radek Bartošík	Křesťanské společenství Třebíč

1998

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
1.–14.7.		Kokeš Miloš ???	Chalupský Karel???	Město Třebíč
14.–31.7.	Boj o zlatou perlu Nipponu	Tranda Jiří	Bednář Tomáš	DUHA Scorpion Třebíč
31.7.–17.8.	Lovci diamantů na Amazonce	Cyprián Jan	Krátký František	
17.8.– 31.8.	Celotáborová hra s biblickou tematikou	Radek Bartošík	Luděk Matějů	Křesťanské společenství Třebíč

1999

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
	Tábor města Třebíče v duchu středověku	Chalupský Karel		Město Třebíč
14.–29.7.	Chrám syna slunce Sapay Inky	Tranda Jiří	Bednář Tomáš	DUHA Scorpion Třebíč
29.7.–13.8.	Piráti	Cyprián Jan	Škaroupková Jana	
14.–27.8.	Celotáborová hra s biblickou tematikou	Radek Bartošik	Luděk Matějů	Křesťanské společenství Třebíč

2000

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
1.–15.7.	Příběh Riany a Meta	Tranda Jiří	Bednář Tomáš	DUHA Scorpion Třebíč

2001

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
14.–28.7.	Proti všem	Škaroupka Michal	Krátký František	
25.8.–1.9.	Husitští králové	Vodička Míra	Škaroupka Michal	

2002

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
13.–27.7.	Praha–Berlín–Mrákotín	Kokeš Miloš???	Petrů Miroslav???	
27.7.–10.8.	Australská kolonie	Škaroupka Michal	Krátký František	

2003

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
12.–26.7.	Pouští v sedle velblouda	Škaroupka Michal	Vodička Miroslav	Sportovní oddíl SKB Černovice
9.–16.8.	Cesta z pravěku	Kokeš Miloš	Vašíček Petr	

2004

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
3.–17.7.	Punková revoluce – Detektivní příběh na pozadí moderní hudební scény	Škaroupka Michal	Vodička Miroslav	Sportovní oddíl SKB Černovice
17.–31.7.		Vacula Petr		Klub Albatros Ochoz u Brna
31.7.–14.8.		Michalová Ivana		Soběslav
14.–28.8.		Merganš Petra ???		Kokeš Miloš

2005

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
23.–30.7.		Virglová Petra	Kokeš Miloš	
30.7.–13.8.		Michalová Ivana		Soběslav

2006

V tomto roce se na Mrákotínském tábořišti nekonaly žádné tábory. Tábořiště nefungovalo.

I. BĚH

1.7. - 18.7.1983

2007

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
29.6.–7.7.	Perlička – pracovní tábor	Oplatek Vít		HALAHOJ
	Taneční tábor	Břínková Lucie		Pernula o.s.
14.–21.7.	Hasičský tábor	Novotný Jan		Nová Říše
28.7.–11.8.	Robinson	Fruhwirtová Eva	Hort David???	HALAHOJ

2008

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
28.6.–12.7.	Ostrovy pokladů	Novák Kamil	Tranda Jiří	Scorpion o.s.
12.–26.7.	Krach na Mráko- tínské burze	Škaroupka Michal	Vodička Miroslav	Sportovní oddíl SKB Černovice
26.7.–2.8.	Farní tábor	Bublan Pavel	Bergerová Jarmila	Ř.K.farnost Náměšť n.O.
2.–16.8.	Rally Paříž Dakar	Fruhwirtová Eva	Hort David	HALAHOJ
16.–23.8.	Mafie	Kadlčková Barbora	Ivana Tapšáková	HALAHOJ
23.–30.8.	Don Quijote de..	Sobotka Bronislav	Grill Standa	HALAHOJ

2009

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
27.6.–11.7.	Na hřbetě krokodýla po řece Nil	Škaroupka Michal	Vodička Miroslav	Sportovní oddíl SKB Černovice
11.–18.7.	Tábor Snů	Novák Tadeáš	Ivana Tapšáková	HALAHOJ Tábor se neuskutečnil
18.–25.7.	Jakuub	Oplatek Vít	Slavík Petr	HALAHOJ
25.7.–1.8.	Farní tábor	Bublan Pavel	Bergerová Jarmila	Ř.K.farnost Hustopeče

1–15.8.	Divoký západ	Fruhvirtová Eva	Hort David	HALAHOJ
15.–22.8.	inSPIRO	Protivínský Tomáš	Kuběnský Petr	HALAHOJ
22.–29.8.	Lahev 09	Sobotka Bronislav	Grill Standa	HALAHOJ
3.–8.9.	ESCape 09	Sobotka Bronislav	Petr Slavík	HALAHOJ + e3c

2010

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
3.–17.7.	Ztraceni	Škaroupka Michal	Vodička Miroslav	Sportovní oddíl SKB Černovice
17.–24.7.	Hasičský tábor	Novák Josef		Nová Říše
24.–31.7.	Farní tábor	Bublan Pavel	Bergerová Jarmila	Ř. K. farnost Mor. Krumlov
31.7.–14.8.	Mafie	Chloupek Ladislav	Jana Bušková	Outdoorové centrum BUMERANG
22.–29.8.	Svítlí ti baterka	Sobotka Bronislav	Standa Grill	HALAHOJ

2011

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
2.7.–16.7.	Bitva o hrad	Škaroupka Michal	Vodička Miroslav	Sportovní oddíl SKB Černovice
16.7.–23.7.	Návrat Gaurů	Hejátko Martin	Kostka Pavel	Rescue Team Vysočina
23.–30.7.	Farní tábor	Bublan Pavel	Bergerová Jarmila	Ř. K. farnost Mor. Krumlov
30.7.–13.8.	StarGate	Chloupek Ladislav	Jana Bušková	Outdoorové centrum BUMERANG
13.–20.8.		Navrátil Martin		
20.–28.8.	Mrákotínská pohoda	Oplatek Vít	Milostná Hana	HALAHOJ

2012

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
30.6.–14.7.	Detektivní příběh na pozadí punkové revoluce	Škaroupka Michal	Vodička Miroslav	Sportovní oddíl SKB Černovice
14.7.–21.7.	Příběh pána z Holštejna	Hejátko Martin	Kostka Pavel	Rescue Team Vysočina
21.–28.7.	Farní tábor	Bublan Pavel	Bergerová Jarmila	Ř. K. farnost Mor. Krumlov
28.7.–4.8.	Hasičský tábor	Novák Josef		Nová Říše
4.–11.8.	Divoký západ	Bártková Jana		Orel Blažkovice
11.–25.8.	Svazek tajemných klíčů	Heindlová Ivana	Jan Mayer	KVIC Brno Vinohrady
25.8.–1.9.	Ve vývoji...	Jiří Střípek	Aleš Gothard	HALAHOJ

2013

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
29.6.–13.7.	Povstání Gladiátorů	Škaroupka Michal	Kubín Petr	Sportovní oddíl SKB Černovice
13.7.–20.7.	Dávné poselství	Hejátko Martin	Kostka Pavel	Rescue Team Vysočina
21.–27. 7.	Tikal	Vít Oplatek	Vojta Palát	HALAHOJ
27.7.–2.10.	Farní tábor	Bublan Pavel	Bergerová Jarmila	Ř. K. farnost Mor. Krumlov
2.–10. 8.	Na cestě	Vít Oplatek	Hana Milostná	HALAHOJ
10.–24.8.	Hobit – cesta tam a zase zpátky	Ivana Heindlová	Jan Mayer	KVIC Brno Vinohrady
24.8.–31.8.	U.S. – Mexican War for Texas	Škaroupka Michal	Kubín Petr	Sportovní oddíl SKB Černovice

2014

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
28.6.–12.7.	Souboj velmocí	Škaroupka Michal	Vodička Miroslav	Sportovní oddíl SKB Černovice
12.7.–19.7.	Strážci drahokamů	Hejátko Martin	Kostka Pavel	Rescue Team Vysočina
19.–26.7.	Farní tábor	Bublan Pavel	Kršková Magda	Ř. K. farnost Mor. Krumlov
26.7.–2.8.	Na cestě	Vít Oplatek	Hana Milostná	HALAHOJ
3.–9.8.	Excalibur	Vít Oplatek	Vojta Palát	HALAHOJ
9.–23.8.	Hungergames	Ivana Heindlová	Jan Mayer	KVIC Brno Vinohrady
23.8.–30.8.	The Stolen Chronicle	Škaroupka Michal	Kubín Petr	Sportovní oddíl SKB Černovice

2015

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
27.6.–11.7.	Velká Mrákotínská	Škaroupka Michal	Kubín Petr	Sportovní oddíl SKB Černovice
11.7.–18.7.	Poslední kapka	Hejátko Martin	Kostka Pavel	Rescue Team Vysočina
18.–25.7.	Farní tábor	Bublan Pavel	Kršková Magda	Ř. K. farnost Mor. Krumlov
25.7.–1.8.	Slovo	Vít Oplatek	Hana Milostná	HALAHOJ
2.–8.8.	Stargate	Vít Oplatek	Vojta Palát	HALAHOJ
8.8.–22.8.	Cestování časem	Iva Jančálková	Jan Mayer	PS Lysisce
22.8.–29.8.	The Global Epidemic: Race against the time	Škaroupka Michal	Schweizerová Barbara	Sportovní oddíl SKB Černovice

2016

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
2.7.-16.7.	The Simpsons Skutečný život	Škaroupka Michal	Kubín Petr	SKB Brno Černovice, z.s.
16.7.-23.7.	Tajemství zápisníku	Hejátko Martin	Kostka Pavel	Rescue Team Vysočina
23.-30.7.	Farní tábor	Bublan Pavel	Kršková Magda	Ř. K. farnost Mor. Krumlov
30.7.-6. 8.	O naději	Vít Oplatek	Hana Milostná	HALAHOJ
7.-13.8.	Řím, zrod impéria	Vít Oplatek	Vojta Palát	HALAHOJ.
13.8.-25.8.	Hungry Games	Tomáš Novotný	Jan Mayer	PS Lysisce
25.-31.8.	Camp Musical	Škaroupka Michal	Kopáček Petr	SKB Brno Černovice, z.s.

2017

1.7.-15.7.	Mrákotínská mafie	Škaroupka Michal	Kubín Petr	SKB Brno Černovie, z.s.
15.7.-22.7.	Brána času	Hejátko Martin	Kostka Pavel	Rescue Team Vysočina
22.-29.7.	Farní tábor	Bublan Pavel	Kršková Magda	Ř. K. farnost Mor. Krumlov
29.-5.8.	Archa	Vít Oplatek	Hana Milostná	HALAHOJ
6.-12.8.	Risen	Vít Oplatek	Vojta Palát	HALAHOJ
12.8.-26.8.	Sherlock Holmes	Tomáš Novotný	Jan Mayer	PS Lysisce
26.8.-2.9.	Mrakotin Mafia: Who killed Billy?	Škaroupka Michal	Svobodová Tereza	SKB Brno Černovice, z.s.

2018

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
30.6.-14.7.	Piráti proti proudu času	Škaroupka Michal	Kubín Petr	SKB Brno Černovice, z.s.
14.7.-21.7.	Piráti	Kaňová Anežka	Kaňová Marie	Sdružení Petrov z.s., mládež ze Šitbořic
21.7.-28.7.	Rodiny s dětmi	Dvořáková Soňa		Třebíč
28.7.-4.8.	Zápalka	Vít Oplatek	Hana Milostná	HALAHOJ
5.-11.8.	Stíny času	Vít Oplatek	Vojta Palát	HALAHOJ
11.8.-25.8.	Avatar	Tomáš Novotný	Jan Mayer	PS Lysisce
25.8.-1.9.	Horror Fairy Tale	Škaroupka Michal	Svobodová Tereza	SKB Brno Černovice, z.s.

2019

termín	název	hl. vedoucí	zástupce	pořadatel
29.6.-13.7.	Superhrdinové	Škaroupka Michal	Kubín Petr	SKB Brno Černovice, z.s.
13.7.-20.7.	Za zrcadlem	Hejátko Martin	Radka Vejmelková	Rescue Team Vysočina
20.7.-27.7.	Starověký Řím	Stejskalová Lenka	Marie Kaňová	Sdružení Petrov, z.s., mládež ze Šitbořic
27.7.-3.8.	Svoboda	Vít Oplatek	Hana Milostná	HALAHOJ
4.-10.8.	Údolí pistolníků	Vít Oplatek	Vojta Palát	HALAHOJ
10.8.-24.8.	Keltové	Tomáš Novotný	Jan Mayer	PS Lysisce
24.8. - 31.8.	Survivors	Kopáček Petr	Škaroupka Michal	SKB Brno Černovice, z.s.

Kromě táborů zde proběhlo nespočet dalších akcí – víkendové výpravy oddílů, výlety, larpové akce, rodinné pobyty, oslavy narozenin a silvestrů, dokonce už i několik svatebních obřadů a hostin.

Od roku 2016 se zde vždy v září koná cestovatelský festival Nadivoko, kterého se účastní stovky návštěvníků.

V letech 2012 a 2017 zde Halahoj oslavil své desáté a patnácté narozeniny.

ALMANACH

TURISTICKÉ ZÁKLADNY MRÁKOTÍN

V roce 2019 bude slavit
turistická základna
MRÁKOTÍN

50 let své existence.

K tomuto výročí

vzniká ALMANACH,

který mapuje historii
tábořiště, změny, které se
zde udály a tábory, které
tady proběhly.

Proto **HLEDÁME** pamětníky, kteří by se chtěli podělit o své
vzpomínky, staré fotografie tábořiště, kroniky, zápisy z táborů...

**POKUD NĚCO Z TOHO MÁTE, OZVĚTE SE NÁM,
BUDEME VÁM MOC VĚDĚČNÍ!**

Kontakt: Mgr. Vít Oplatek
oplatekv@atlas.cz | 604 251 512
Otmárova 22 | Třebíč | 674 01

KOTÍNSKÁ BRIGÁDA

60 LET SPOLU | 6. - 8. 6. 2014

CO NAS ČEKA LETOS ???

* STAVBA 35 PODSADOVÝCH STANŮ * HRABÁNÍ LISTÍ *
 * REZÁNÍ DŘEVÍ * SEČENÍ TRÁVY * ÚKLID A UMÝVÁNÍ
 VŠEO * NATÍRÁNÍ STŘECHY JÍDELNY A ŽELEZNÝCH
 KUCHYŇSKÝCH STOJL * ÚKLID ZA JÍDELNOU * VÝZDOBA
 ZÁKLADNY * DEŠÍTKY DROBNÝCH OPRAV A VYLEPŠENÍ *

OSLAVA VÝROČÍ DESETI LET OD SVATEB SOBOTA OD 17:00

* MŠE SVATÁ * VZPOMÍNKOVÝ HUDEBNĚ KULTURNÍ
 VEČER * TABORÁK *

VÁŽNĚ UCHAZEČI O TUTO JEDINEČNOU AKCI ROKU 2014 AŽ
 SE PŘIHLÁŠÍ NA ČÍSLE 604 251 512 NEBO AŽ NAPIŠÍ NA
 OPLATEKY@HALAHOJ.CZ
 DĚKUJEME... A TO MOC. VÁS HALAHOJ...

PS: A BUDE ČÁST NA NOČNÍ FOTBÁLEK, KOUPÁNÍ, PROJÍŽDKY
 NA LODÍCH A VEČERY S KYTAROU...

HALAHOJ

www.halahoj.org

MRÁKOTÍN

turistická základna

Co nás čeká letošním letem:

- Stavba 35 podsadových stánků
- Rezaní dřeví
- Sečení trávy
- Úklid a umývání všího
- Natírání střechy jídelny a železných kuchyňských stojl
- Úklid za jídelnou
- Výzdoba základny
- Dešátky drobných oprav a vylepšení

Oslava výročí deseti let od svateb
 Sobota od 17:00

- Mše svatá
- Vzpomínkový hudebně kulturní večer
- Taborák

Vážně uchazeči o tuto jedinečnou akci roku 2014 až se přihlásí na čísla 604 251 512 nebo až napíše na oplateky@halahoj.cz

Děkujeme... a to moc. Váš Halahoj...

PS: A bude část na noční fotbálek, koupání, projíždky na lodích a večery s kytarou...

Cena pobytu u nás - Kč na osobu /den + energie

Studený klub Katolického gymnázia HALAHOJ - občanské sdružení
 Adresa: Vltava, Otmarova 22, 674 01 Třebíč, tel.: +420 604 251 512, www.halahoj.org
 IČ: 266 10 418, WSPK: 15 00 00 67 53 / 79 40

www.halahoj.org

MRÁKOTÍN

turistická základna

obytu od 60,- Kč na osobu /den + energie

ský klub Katolického gymnázia HALAHOJ – občanské sdružení
 ek, Otmarova 22, 674 01 Třebíč, tel.: +420 604 251 512, www.halahoj.org
 IČ: 266 10 418, WSPK: 15 00 00 67 53 / 79 40

HALAHOJ

STUDENTSKÝ KLUB KATOLICKÉHO GYMNÁZIA, Z. S.

„Příklad není to nejdůležitější při
ovlivňování jiných lidí. Je to to jediné.“

(Albert Schweitzer)

Rozvoj osobnosti a smysluplné
trávení volného času.

www.halahoj.org

TURISTICKÉ ZÁKLADNY

Ubytování pro letní tábory, školní výlety
víkendové akce či pobyty rodin s dětmi.

MRÁKOTÍN

4 dřevěné chaty • vybavená kuchyň
jídelna s krbem • podsadové stany • louka
na hry • rybník a lodě • sociální zařízení

NALUČANY

4 pokoje • 26 lůžek • společenský sál
vybavená kuchyň • zahrada s ohništěm

www.halahoj.org

Exkluzivní vydání kronik mrákotínského tábora

Unikátní dárek pro všechny, kteří trávili tábory na Mrákotíně. Prohlédněte si vzpomínky z Vašeho dětství nebo poříd'te kroniku na památku Vašim dětem.

Mrákotínský tábor oslavil 50 let od svého objevení. Od roku 1977 pak vedeme kroniky kam zaznamenáváme všechny naše výpravy, hry a zážitky. Kroniky pro nás mají nevyčíslitelnou hodnotu. Jejich případná ztráta by byla nenahraditelná. Proto jsme se rozhodli pro jejich profesionální digitalizaci (skenování, čištění, srovnání). Z této digitální podoby budou během roku 2020 vytištěny v luxusní šité pevné vazbě. Kroniky bude možno objednat dle jednotlivých táborů, dle vybraných let, dle hlavních vedoucích nebo skutečné podoby kronik. Potah každé knihy bude možno personalizovat (např. věnování). Vzhledem k organizační náročnosti budou kroniky tištěny hromadně, na základě přijatých předobjednávek. Mimo toto společné vydání nebude objednání možné. Cena bude určena individuálně na základě počtu vybraných táborů, resp. počtu stran. Pro nezávazné zařazení do seznamu zájemců, průběžné informování o stavu příprav nebo pro případné dotazy kontaktujte:

Robin Vaníček
robert-vanicek@seznam.cz
607 044 136

Děkujeme všem, kteří v roce 2007 **zapůjčili či darovali své peníze** na nákup této základny.

Děkujeme všem **bridáníkům**, kteří každoročně odpracují zdarma stovky hodin.

Speciální díky za **odborné práce** bratrům Bobkům a firmě Vesas, Emilovi a Milanovi Žalkovým, Františku Mannovi, Ing. Vítu Oplatkovi, Honzovi Sedlákovi a Michalovi Škaroupkovi a jeho instruktorům.

Studentský klub Katolického gymnázia Halahoj, z.s. děkuje **MŠMT** (2011) a **Kraji Vysočina** (2015, 2016) za poskytnuté finanční prostředky na modernizaci a obnovu této základny.

Děkujeme **sponzorům**, kteří přispěli na vydání tohoto almanachu.

Děkujeme všem „**STARTÉRŮM**“ kteří přispěli na „Startovači.cz“ finanční částkou na vydání tohoto almanachu.

Děkujeme **Katolickému gymnáziu Třebíč** za zázemí a podporu naší činnosti.

ALMANACH táboření na Mrákotíně 1969-2019

Editor: Vít Oplatek

Přípravný tým almanachu: Simona Trnková, Monika Kršková,
Hana Milostná, Ondřej Herzán, Helena Průžová

Grafická úprava a sazba: Pavel Šmerda

Tisk: H.R.G. spol. s r.o.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě tohoto almanachu.

